Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1900 | 4 PAGINI — 20 BANI | Joi 9 iunie 1955

IN NUMĂRUL DE AZI:

Să grăbim pregătirile pentru recoltare

SEMANATE la vreme și bine întreținute, grînele cresc mari, viguroase, bine înfrățite. Munca depusă de oamenii muncii pentru asigurarea recoltei se anunță rodnică. Pînă cînd boabele vor intra însă în magazii, pînă cînd pîinea nouă va aburi pe masă mai sînt multe de făcut.

Intreținerea culturilor constituie acum una din preocupările de seamă ale oamenilor muncii de pe ogoare.

Pentru executarea din vreme a acestor munci, organizațiilor U.T.M. le revine sarcina de a mobiliza întreg tineretul. Utemiștii să fie exemplu pentru toți tinerii atît în munca politică de lămurire a părinților lor și a altor țărani muncitori asupra necesității întreținerii culturilor potrivit regulilor agrotehnice, cît și prin exemplul personal; ei să fie primii pe ogoare la prășit, să fie întotdeauna fruntași în muncă și să antreneze și pe ceilalți tineri să le urmeze exemplul.

Paralel cu aceste lucrări, în stațiunile de mașini și tractoare, în gospodăriile agricole de stat, colective, în întovărășiri și la sate trebuie pregătite din timp mașinile și uneltele necesare recoltării, dezmiriștitului și treieratului.

Organizațiile de bază U.T.M. din unitățile agricole socialiste și din sate au în această privință îndatoriri deosebite. Experiența anilor trecuți a dovedit că tinerii au un rol însemnat în pregătirea și stringerea la timp și fără pierderi a recoltei. Deci și în anul acesta, în campania de recoltare, ei vor avea ocazia să depună toate strădaniile pentru a contribui ca fiecare bob de grîu, orz, ovăz etc. să ajungă la timp în magazii unde să fie bine păstrat.

Să nu fie combină, secerătoare, cositoare, batoză sau discuitor care să rămînă nereparate. Calitatea reparațiilor trebuie să stea permanent în atenția tinerilor mecanizatori și țărani muncitori. Numai în felul acesta se poate asigura desfășurarea lucrărilor fără întrerupere, evitîndu-se risipa și pierderile.

In anul acesta tinerii mecanizatori se străduiesc să repare din vreme tractoarele, secerătorile-legători, batozele, combinele și celelalte mașini agricole pentru ca atunci cînd va începe bătălia pentru stringerea recoltei, munca să se desfășoare din prima zi cu toate forțele. La S.M.T. Tg. Mureș, de pildă, reparația batozelor, secerătorilor-legători, motoarelor electrice a fost terminată cu o zi înainte de prevederile planului. La obținerea acestui rezultat au contribuit și utemiștii Dezideriu Nagy și Mureșan Vasile.

Repararea întregului inventar agricol necesar în campania de recoltare este acum una din preocupările de seamă ale mecanizatorilor din S.M.T. și din gospodăriile de stat. Aceeași problemă trebuie să preocupe și pe tinerii țărani muncitori colectiviști, întovărășiți și cu gospodării individuale. In legătură cu aceasta, organizațiilor U.T.M. le revine sarcina de a antrena pe toți mecanizatorii în munca de îngrijire, revizuire și reparare a mașinilor. Pe cîmp, la brigăzile care execută muncile de întreținere a culturilor, să crească atenția față de îngrijirea tractoarelor și mașinilor, să se repare de îndată orice defect, oricît de mic ar fi el, pentru a se putea trece direct — de la întreținerea culturilor, la stringerea recoltei. Tractoriștii care sînt acum în stațiuni sau la sediul gospodăriilor de stat, trebuie să fie mobilizați pentru a depune toate eforturile în scopul executării la timp și în bune condițiuni a reparațiilor.

In gospodăriile colective și la sate este necesar să se folosească din plin atelierele și centrele de reparații. Organizațiile de bază U.T.M. trebuie să îndrume pe tineri ca în munca de reparații să descopere și să folosească toate resursele locale. Recondiționarea oricărei piese uzate, care mai poate fi folosită, să constituie o preocupare de seamă pentru fiecare tînăr. Munca trebuie să se desfășoare într-un ritm tot mai viu, însă în același timp să crească și nivelul calitativ al reparațiilor. O secerătoare sau combină care lasă spice netăiate, o batoză care lasă boabe în paie sau sparge boabele, provoacă însemnate pierderi de recoltă, risipă de cereale. Pentru a preîntîmpina aceste pierderi, tinerii mecanizatori sînt datori să acorde cea mai mare atenție calității reparațiilor pe care le execută.

Organizațiile U.T.M., au datoria de a activiza posturile utemiste de control, care să vegheze în permanență asupra felului în care utemiștii și ceilalți tineri mecanizatori se preocupă de calitatea reparațiilor. De atenția cu care vor fi reparate acum tractoarele și batozele depinde buna funcționare a lor în campania de recoltare, depinde succesul recoltării. Să fie limpede pentru fiecare tînăr țăran muncitor colectivist, întovărășit sau cu gospodărie individuală, că pregătirea din vreme a tuturor uneltelor necesare la recoltat asigură executarea acestei munci în timpul optim, asigură realizarea sporurilor de recoltă.

Obținerea a cel puțin 10 milioane tone grîu și porumb boabe poate fi asigurată numai dacă muncile agricole din actuala perioadă se vor desfășura cu chibzuință.

Intrecerea socialistă și patriotică, care continuă în bătălia pentru o recoltă bogată, trebuie să se desfășoare și acum cu toată intensitatea. Pentru mobilizarea tinerilor în munca de reparații și pentru antrenarea lor în întrecere, organizațiile U.T.M. trebuie să întrebuințeze toate formele muncii politice de masă. Roade deosebit de frumoase va aduce munca de lămurire dusă de la om la om și exemplul personal. Nu trebuie neglijate însă nici celelalte forme de agitație. Prin stațiile de amplificare, la gazetele de stradă sau la panoul „Oglinda satului" este bine să fie popularizați tinerii fruntași la întreținerea culturilor și la repararea uneltelor, arătîndu-se metodele folosite de ei. Un ajutor deosebit îl pot da și acum fruntașii recoltelor bogate, împărtășind tinerilor din experiența căpătată de ei în campaniile agricole ale anilor trecuți și din felul în care și-au organizat munca acum. Este bine ca organizațiile U.T.M. să folosească din plin experiența fruntașilor recoltelor bogate în sprijinul muncii politice pe care o desfășoară în mijlocul tinerilor țărani muncitori.

Este binecunoscut faptul că recoltatul este o muncă de sezon, care cere să fie executată la vreme și în timp cît mai scurt. Orice zi pierdută aduce însemnate pierderi de recoltă. Organizațiile U.T.M. au datoria să mobilizeze tineretul să lupte împotriva risipei, care poate fi înlăturată printr-o bună pregătire a mașinilor agricole.

Obținerea unor recolte sporite la hectar va fi posibilă numai dacă stringerea recoltei va începe la timpul potrivit și se va desfășura din plin, tot timpul. In vederea realizării acestui obiectiv să muncim din toate puterile pentru pregătirea temeinică a muncilor de recoltare.

DE PE CUPRINSUL PATRIEI

Fierul vechi pentru combinatele siderurgice

Fierul vechi este unul din principalele metale folosite la elaborarea oțelurilor. El înlocuiește cu succes o bună parte din fonta albă care în mod obișnuit se întrebuințează în oțelărie.

Stringerea fierului vechi s-a transformat în ultimul timp într-o largă acțiune patriotică. In fabrici și uzine, pe șantiere și în unitățile C.F.R., peste tot unde fierul vechi este nefolosit, muncitorii, vîrstnici și tineri, îl colectează și îl trimit combinatelor siderurgice.

Intreprinderea de colectare a metalelor feroase și neferoase din cadrul Ministerului Industriei Metalurgice și Construcțiilor de Mașini a făcut bilanțul realizărilor pe primele 5 luni ale acestui an. Planul global a fost îndeplinit pe perioada 1 ianuarie—31 mai în proporție de 115 la sută. Cantitatea de fier și fontă colectată în cursul lunii mai a fost mai mare cu 2,3 la sută decît cea realizată în luna aprilie.

Succese însemnate în colectarea fierului vechi a obținut colectivul sectorului de colectare a metalelor feroase și neferoase din regiunea Hunedoara, care a strîns peste planul lunii mai 550.000 kg. de fier și fontă veche. Colectivul sectorului București și-a depășit planul cu 360.000 kg., iar cel al sectorului Brăila a colectat peste plan mai mult cu 330.000 kg. de fier și fontă.

In acțiunea patriotică de colectare a fierului și fontei, o contribuție însemnată o aduc tinerii și pionierii îndrumați de organizațiile U.T.M. În lunile aprilie și mai, tinerii muncitori și școlari din țara noastră au colectat 2.057.000 kg. de fier și fontă. S-au evidențiat în această acțiune tinerii din regiunea Ploești care au strîns în cele două luni, 354.000 kg. de fier și fontă, precum și cei de pe cuprinsul sectoarelor București și Brăila care au strîns numai în luna mai, primii 265.000 kg., iar ceilalți 253.000 kg.

(Agerpres).)

Bilanțul ceferiștilor

În luna mai, întrecerea socialistă între cele trei ture de serviciu din stația Ploești-Sud a fost cîștigată de muncitorii și tehnicienii din tura a II-a condusă de impiegatul de mișcare Nicolae Nedelcu. Ceferiștii din această tură, printre care: șefii de manevră Aurelian Panait, impiegatul de mișcare Gheorghe Popovici, magazinerul Vasile Manea și alții, au contribuit în cea mai mare măsură la realizarea și depășirea planului de lucru al stației.

Bilanțul muncii ceferiștilor pe luna mai a fost încheiat cu noi succese. Au fost încărcate peste plan mai mult de 560 tone de mărfuri, sarcina statică a fost realizată potrivit planului, iar timpii de imobilizare a vagoanelor în tranzit cu manevră și la încărcări-descărcări au fost simțitor reduși.

Reducerea acestor timpi a dus la realizarea unei economii de 31.543 ore-vagon, economie cu care s-au transportat în plus 2.800 tone de mărfuri.

In secția oțelărie a Combinatului Metalurgic Reșița, echipa condusă de comunistul Ion Bădescu obține în fiecare lună succese tot mai mari. Membrii echipei acordă o preocupare deosebită calității oțelului. In timpul elaborării șarjelor echipa ia probe prin care se determină calitatea oțelului.

In fotografie: un aspect din timpul lucrului.

Foto: RADU COSTIN

LA COLECTIVA DIN TÎRZII

Nori alburii se profilau pe cenușiul pămînturilor lucrate. Pe dealul Lohanului, la lanul Drăgoteștilor ori la Budăi, freamăt de lume ca-ntr-o zi de tîrg. Au ieșit colectiviștii la prășit păpușoiul și-s împînziți — grupuri, grupuri — pe tot locul.

Muncesc colectiviștii din Tîrzii. Dar nu numai la prașilă de păpușoi, ori de floarea-soarelui, ci și la plivit de grîu, la împrăștiatul îngrășămintelor chimice. Asta numai pe ogoare, fără a mai pune la socoteală munca la ferma de păsări, la vite, ori la via gospodăriei.

SE LEAGĂNĂ GRÎNELE-N BĂTAIA VÎNTULUI

Constantin Sîrbu, om în puterea vîrstei — președintele colectivei — și Eugen Simon, tînărul inginer agronom, mergeau prin lanul de grîu. Mergeau tăcuți privind cum la fiece adiere de vînt se legănau grînele aidoma talazurilor mării. Uneori și fără vorbe se pot înțelege oamenii. Cînd Sîrbu s-a aplecat și a smuls un fir de grîu, cînd l-a măsurat cu palma-ntinsă, mai trebuia oare să-i spună lui Simon că-i crește inima de bucurie cînd vede ce grîu voinic are gospodăria?

Poate că-n acea clipă vreunuia dintre ei i-au trecut prin fața ochilor imaginile proaspete, ale muncii ultimelor zile...

...Mișunau oamenii pe cîmp ca furnicile în jur de mușuroi. La margine de ogor veneau mereu care încărcate. Luau din ele colectiviștii îngrășămintele chimice și le împrăștiau peste grîul ce începuse a crește. Erau colectiviștii veniți, mai bine de o sută; aproape toți membrii celor două brigăzi de cîmp... Pe aici lucra parcă Petre Moraru, mai încolo Ion T. Grosu, în spate după ei, Constantin Paraschiv. Se luaseră oamenii la întrecere și cîteși trei și-au dovedit hărnicia lucrînd fiecare cît doi. Au împrăștiat, în scurtă vreme îngrășăminte pe o sută de hectare...

— Au făcut oamenii treabă bună, spuse așa deodată Eugen Simon. Gîndește-te tovarășe Sîrbu, un vagon de îngrășăminte nu se împrăștie așa de ușor.

— De ce n-am face oare treabă bună cînd tot spre binele nostru o facem — i-a răspuns președintele.

Au făcut apoi împreună o socoteală. Au adunat toate suprafețele pe care s-au aplicat îngrășăminte: cele 6 hectare cu grîu de primăvară iarovizat, cele 12 hectare cu orz de primăvară semănat în rînduri dese și cele 100 hectare cu grîu de toamnă.

BURUIENILE N-AU CE CĂUTA ÎN OGOR

Cu cîtă grijă au însămînțat colectiviștii din Tîrzii culturile prășitoare! Porumbul l-au pus tot în cuiburi așezate în pătrat, cu mașinile. Floarea-soarelui la fel. Sămînța au ales din cea mai bună, selecționată și tratată. Dar alături de porumb ori floarea-soarelui au ieșit și buruienile.

„Cu o lipitoare nu poți face casă bună", zic deseori colectiviștii. Și au perfectă dreptate. Buruiana îi tot atît de rea ca și o lipitoare dată la pieptul unui om sănătos. Colectiviștii din Tîrzii au pornit de aceea bătălia cu buruienile. Au plivit hectarele semănate cu orz de primăvară, au făcut prașila I-a la floarea-soarelui și acum prășesc păpușoiul.

Prima prașilă o fac manual, dar pe celelalte le vor face cu prășitoarele mecanice.

La prașilă, echipele au pornit întrecerea între ele. În brigada a II-a de cîmp, de pildă, echipa utemistei Emilia Oceanu se întrece cu cea a Frăsinei Bălan. Maria Romașcu, Maria Grosu, Jenuța Gîrbușcă, Elena Pricop și celelalte lucrează cu atîta spor, încît în urma lor rămîne o suprafață tot mai mare pe care rîndurile de porumb se disting bine.

Intr-o zi, în prima zi de prașilă, peste 20 hectare din cele o sută erau de-acum lucrate.

FILARMONICA „MOLDOVA" ÎN GOSPODĂRIE

Zile de mai, zile de muncă. Duminicile — o conferință ori un film la căminul cultural, cei mai tineri la joc. Iată însă că într-una din duminici, chiar cea din mijlocul lunii, colectiviștii s-au adunat cu toții să asculte un concert de muzică instrumentală și corală. Au venit și întovărășiții din comună și unii țărani muncitori din comunele vecine. Erau cu toții mai bine de 500 și abia așteptau începutul concertului. Doar nu-i puțin lucru să-ți vină Filarmonica de Stat „Moldova" împreună cu corul „Gavril Muzicescu" în gospodărie! De dirijorul orchestrei, de Achim Stoia, laureat al Premiului de Stat auziseră ei; și corul căminului cultural din comună execută unul din cîntecele sale.

Iată c-a început concertul. Viori, clarinete, oboi, și-au unit sunetele făcînd să răsune vioaiele „Jocuri romînești" orchestrate de Tiberiu Brediceanu. Apoi „Suita I-a" și „Sîrba Moldovenească" de Achim Stoia și „Hora Stacato" a lui Grigoraș Dinicu. După aceea corul și orchestra, împreună, au interpretat sub conducerea lui George Pascu valsul „Valurile Dunării", „Sîrba din Doljești" și „Cîntecul Stalingradului".

Seara, cînd coriștii și instrumentiștii ieșeni, s-au despărțit de colectiviști, parcă numai despre asta venea vorba.

— Asta-ntr-adevăr se cheamă viață! au zis mulți colectiviști atunci. Vine toamna și dacă ești în colectivă și ai muncit ca lumea ai și produse să-ți ajungă. Statul are grijă de tine să te și recreezi.

În Tîrzii — raionul Huși — se muncește cu sîrguință și colectiviștii sînt cei dintîi. Tot cei dintîi vor fi și în toamnă cînd vor duce acasă care pline de bucate...

Corespondent
JOE LENȚER

In timpul liber

Mulți tineri din comuna Valea Rea, raionul Tg Ocna-Bacău au participat de curind la recenzia romanului „Mama" de Maxim Gorchi. Această recenzie a fost ținută de utemistul Bucur Radu.

După recenzie a urmat o reuniune tovărășească.

Tinerii participanți și-au manifestat dorința ca săptămînal organizația de bază U.T.M. să inițieze astfel de întîlniri.

Corespondent
ZAHAREANU GH.

Tinerii pregătesc daruri pentru Festival

ORAȘUL STALIN (de la corespondentul nostru). — Tinerii de la uzinele „Independența" Sibiu în frunte cu utemiștii, au hotărît ca în orele lor libere să confecționeze diferite daruri pe care să le trimită la cel de al V-lea Festival mondial al tineretului și studenților de la Varșovia. Astfel, ei au început să confecționeze motorașe de benzină pe plachete în miniatură pe care vor fi apoi montate scrumiere, jocuri de șah, cuțite pentru vînători și brichete. În munca de turnare a motorașelor, s-au evidențiat utemiștii Munteanu Vasile și Gheorghiță Vasile.

Alți tineri de la întreprinderile orașului Sibiu pregătesc de asemenea daruri pentru Festival. Cei de la fabrica „7 Noiembrie" vor trimite ciorapi, iar cei de la întreprinderea „Republica" pregătesc rachete și schiuri.

Solii artei coregrafice sovietice au părăsit Capitala

Miercuri dimineața au părăsit Capitala solii artei coregrafice sovietice care au prezentat cîteva spectacole în Capitala țării noastre la invitația Ministerului Culturii: cunoscuta balerină Olga Lepeșinskaia, artistă a poporului din U.R.S.S., laureată a Premiului Stalin, Juri Gofman și Vladimir Levașov, soliști ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., precum și V. Potapov, din partea Ministerului Culturii al U.R.S.S.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, artiștii sovietici au fost călduros salutați de N. Teșa, secretar al Consiliului General A.R.L.U.S., Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii, de reprezentanți ai Teatrului de operă și Balet al R.P.R. și numeroși oameni de artă.

Au fost de față reprezentanți ai Ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Sosirea delegației U. T. M. care a vizitat Uniunea Sovietică

Miercuri 8 iunie a.c. a sosit în Capitală întorcîndu-se din Uniunea Sovietică, delegația Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.R. condusă de tovarășul Cornel Fulger, prim secretar al C.C. al U.T.M. care la invitația C. C. al U.T.C.L. a vizitat timp de o lună de zile Uniunea Sovietică.

Delegația a vizitat întreprinderi industriale, unități agricole, institute de învățămînt, de artă și monumente din orașele Moscova, Leningrad, Bacu și altele, cunoscînd viața minunată a tineretului sovietic și avînd astfel posibilitatea să-și însușească din experiența gloriosului Comsomol Leninist.

Reîntoarcerea delegației care a participat la Congresul Uniunii Tineretului Liber German

Miercuri 8 iunie a.c. s-a înapoiat în Capitală delegația tineretului muncitor din R.P.R. care la invitația Consiliului Central al Tineretului Liber German a participat la cel de al V-lea Congres al Uniunii Tineretului Liber German care s-a ținut la Erfurt — R. D. Germană și la serbarea tineretului liber german.

Delegația a fost compusă din tovarășii Ludovic Fazekaș — secretar al C.C. al U.T.M. și Radu Constantin — membru al C.C. al U.T.M.

A 27-a întovărășire agricolă din raionul Tg. Mureș

TG. MUREȘ (de la corespondentul nostru). — In raionul Tg. Mureș a luat ființă zilele acestea cea de a 27-a întovărășire agricolă. In noua întovărășire din satul Ilioara au intrat 6 familii de țărani muncitori cu o suprafață de 13 hectare teren.

Țăranii muncitori care au format întovărășirea au sărbătorit ziua inaugurării întovărășirii cu frumoase realizări în muncă. Acum întovărășiții desfășoară lucrările de întreținere și îngrijire a culturilor.

Pregătiri pentru primirea micilor oaspeți

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — La Mamaia se fac intense pregătiri în vederea asigurării unor condiții cît mai bune pentru odihna micilor oaspeți. Față de anul trecut, în vara aceasta numărul locurilor destinate pentru copii s-a mărit cu încă 250. Astfel, numai într-o singură serie, cele trei tabere de odihnă vor primi peste 1.000 de copii.

Pe lîngă cele 2 tabere care au funcționat anul trecut, acum s-a organizat o nouă tabără. S-au ridicat 8 cabane spațioase unde sînt amenajate dormitoare confortabile. Tot aici s-a creat și un dispensar special, bine utilat care va da îngrijirea sanitară copiilor. Zilele acestea s-a terminat complect amenajarea a încă 3 vile destinate pionierilor.

Însemnări — Sensul unor telegrame

Zilele trecute, la uzinele „Republica" din București a sosit o telegramă. Era o telegramă ministerială. Expeditor: Ministrul Industriei metalurgice și al construcției de mașini. Destinatar: Colectivul uzinelor „Republica". Ministrul îi felicita călduros pe muncitori pentru succesele obținute în îndeplinirea planului uzinei și le ura noi izbînzi în realizarea cincinalului.

Acum cîteva nopți, în hala laminoarelor s-a născut răspunsul muncitorilor uzinei la telegrama ministrului lor. Învăluiți de dogoarea metalului incandescent, cu fețele strălucitoare de sudoare și bucurie, oamenii priveau cu emoție rostogolirea unor țevi încă aprinse, pe grătarele de laminare. Laminoriștii văd în viața lor zeci de mii de țevi învăluite de para focului, care capătă viață din mîinile, din sudoarea lor. Țevile care s-au născut însă cu cîteva nopți în urmă la laminorul mic al uzinelor „Republica" erau însă de un tip deosebit: ele costau mai ieftin. Prin introducerea unui procedeu înaintat de lucru, laminoriștii au scăzut simțitor prețul de cost. Acesta ar fi cuprinsul celei de a doua telegrame, acela al muncitorilor către ministrul lor.

Telegrame au fost expediate și în trecut. Erau telegrame de la miniștri cu uzine și fabrici, cu moșii, cu aur în bănci autohtone și cu aur în safeurile băncilor din străinătate. Telegramele sînt însă telegrame. Ele pot exprima bucurie sau teamă, încurajare sau amenințări, disperare și speranțe. Telegramele de genul acesta au și un anumit sens al lor: un sens istoric, social.

...Iată sîngerosul an 1907. Începuseră răscoalele țăranilor asupriți năprasnic, lihniți de foame și umiliți. Telegrafele ministeriale țăcăneau prelung... Generalul Gigîrtu, mare moșier, către ofițerii în subordine: „Mă miră lipsa de energie. Nu ar trebui arestați, ci împușcați asemenea oameni. Nu-mi comunicați numărul prizonierilor ci numai pe acel al morților". Și telegraful țăcăne, țăcăne...

Ministrul de interne I. C. Brătianu către prefecții de județe: „Vă atrag încă odată atențiunea asupra absolutei necesități de a reprima... în modul cel mai energic..." Și oamenii cădeau secerați de gloanțe ca niște spice sub coasă.

La ministerul de interne al lui I. C Brătianu soseau telegrame... Sect. I reg. 17: „În Caorobareni, împușcat 5 răzvrătiți, ars 12 case". Sect. I reg. 18: „Bombardat satul Gvîrdenița 3 morți, 4 răniți — satul arde".

Legați cot la cot țăranii sînt purtați în lungul șoselelor și împușcați la margine de șanț.

Telegramele se succed mereu... „Satele Stînești, Vieru, Odivoaia (Vlașca) sînt rase de pe fața pămîntului cu tunuri..."

...În altă perioadă, 1929, „Marele agricultor" Iuliu Maniu, conducătorul unuia din guvernele ciocoimii romîne — guvernul național țărănist — a trimis și el o telegramă prefectului Roszvany, cerîndu-i să înece orașul Lupeni cu sîngele greviștilor mineri.

...Era prin anul 1932 cînd guvernul burghezo-moșieresc îi anunța pe muncitori că „țara" (a se citi capitaliștii) trece printr-o situație grea. Trebuie făcute „sacrificii", salariile urmează să fie reduse cu 60 la sută. Era timpul faimoaselor curbe de sacrificiu. În felul acesta 200.000.000 lei erau „economisiți" pentru a îngroșa buzunarele burgheziei. Muncitorii au fost nevoiți să-și vîndă lucruri din casă, hainele de pe ei pentru a nu-și lăsa copiii să moară de foame. Au făcut apoi un an mai tîrziu grevă cerînd muncă și pîine. Miniștrii au trimis atunci o altă telegramă: „Trageți în ei, sînt nebuni!" Sîngele muncitorilor a curs gîrlă.

Și în acest timp burghezia se lăuda cu... unitatea deplină, cu legătura „națională" ce există între miniștri și țară.

Tristă și grotească minciună! Așa ceva nici nu putea exista între exploatatori și exploatați.

Vorbim adesea despre unitatea dintre partid, guvern și popor. Ea este o cerință a timpurilor noastre dar și o realitate adînc înrădăcinată în anii vieții noastre noi. Un ministru al poporului îi felicită pe muncitorii unei fabrici și le arată căile ce le au de străbătut spre un trai îndestulat în anii care vin: preț de cost scăzut, curmarea risipei de materiale, preluarea cu toată inima a experienței muncitorilor fruntași. Iar stăpînii de azi ai uzinelor, acei ai căror părinți și frați au udat caldarîmurile orașelor cu sîngele lor roșu din ordinul unor miniștri patroni și moșieri, își trimit salutul lor plin de încredere și dragoste către adevărații lor aleși, nu prin vorbe ci prin fapte eroice pe frontul zămislirii viitorului însorit al republicii. Dați ocol lumii capitalului, în nici o țară capitalistă nu veți întîlni astfel de telegrame ca cele ale noastre în care miniștrii îi felicită pe muncitori și primesc de la ei admirabile dovezi ale unității dintre guvern și popor.

M. ZONIS

Tineri prieteni ai cărţii

De cînd au aflat tinerii de la fabrica de confecţii „Gh. Gheorghiu-Dej" de concursul „Iubiţi cartea" bibliotecara Mănăşoiu Ioana nu mai are nici o clipă de răgaz. Tinerii îi pun tot felul de întrebări, se interesează dacă în bibliotecă sînt cărţile prevăzute de regulament, cine dintre cei cunoscuţi au început deja să citească cărţile indicate, şi... mai ales îşi exprimă dorinţa ca în fabrica lor să fie cel mai mare număr de tineri purtători ai insignei „Prieten al cărţii".

Foto: DUMITRU F. DUMITRU

La biblioteca unei uzine

Biblioteca fabricii „Ianoş Herbak" din Cluj seamănă cu o grădină. Nu vă miraţi! Poate că veţi pune această comparaţie pe seama unei firi visătoare care a intrat pentru prima oară în această luminoasă şi primitoare încăpere şi a pornit cu gîndul pe cărarea însorită a unei grădini. Vă asigur însă că nu este vorba nici de visul unei tinere adolescente, nici de imaginaţie înaripată. Biblioteca fabricii „Ianoş Herbak" poate fi asemănată fără greş cu o alee înflorită. Cărţile cu copertele lor multicolore îţi dau impresia acestei minunăţii; parcă ar fi flori care şi-au ridicat curajoase capul spre soare în primele zile ale lunii mai. Trandafirii, aşezaţi cu gingăşie lîngă un raft cu cărţi, îşi împrăştie cu dărnicie parfumul, convingîndu-l parcă mai mult pe cel care intră aci pentru întîia dată că se află într-o adevărată grădină.

Această imagine îţi este însă şi mai mult întărită, cînd o cunoşti pe bibliotecara Ilona Virág, care cu adevărat este un destoinic grădinar îşi îngrijeşte cu grijă şi dragoste minunatele ei flori — cărţile — pentru ca toţi muncitorii din fabrică să le cunoască frumuseţea, bogăţia, să se bucure de ele.

Bibliotecara Ilona Virág a trecut de mult de prima tinereţe, cu toate acestea sufletul i-a rămas tînăr. Pasiunea clocotitoare cu care îţi povesteşte despre munca ei, despre cărţile pe care le împarte cu dărnicie tuturor celor care vor să cunoască frumuseţea şi le preţuiesc valoarea — vorbesc tocmai despre sufletul mereu tînăr al bibliotecarei. Dar credeţi poate că toţi muncitorii fabricii „Ianoş Herbak", toţi tinerii care lucrează aci au preţuit de la bun început cărţile şi odată cu alcătuirea bibliotecii s-au bucurat de nestematele pe care ştiau să le găsească în cuprinsul lor? Pentru ca unii tineri şi vîrstnici să fie atraşi, să-şi facă din cărţi prieteni nedespărţiţi a fost nevoie de pricepere şi răbdare. În bibliotecă Ilona Virág prezintă deseori în expoziţii, cărţile de ştiinţă, sport, literatură şi artă, organizează într-un chip atractiv recenzii urmate de filme unde se discută despre cărţile cele mai iubite, unde cititorii îşi spun cuvîntul. Întreaga activitate a bibliotecarei este închinată muncii de răspîndire a cărţii în rîndul muncitorilor din fabrică. Sînt atît de frumos îngrijite, atît de cald recomandate cărţile de către Ilona Virág, încît din ce în ce mai mulţi tineri se simt atraşi să le citească.

De cîteva zile Ilona Virág a aflat despre concursul permanent pentru citirea literaturii de către tineret „Iubiţi cartea". S-a bucurat nespus bibliotecara aflînd despre această hotărîre. S-a bucurat deoarece a văzut în acest concurs un ajutor deosebit de preţios în munca ei. Ilona Virág a şi început să-şi facă proiecte despre felul în care va trebui să-şi desfăşoare activitatea pentru sprijinirea concursului.

„Voi face o expoziţie cu cărţile obligatorii pentru concurs" a fost primul gînd. Ştia bine bibliotecara că în acest fel va stîrni interesul tinerilor pentru cărţile indicate. Dar numai acest mijloc de popularizare nu este suficient. S-a gîndit de aceea să vestească prin megafon în toate secţiile despre concurs, să-i cheme pe tineri să participe în număr cît mai mare.

Ilona Virág s-a gîndit cum îi va populariza pe primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii" şi poate în minte i-au revenit chipurile dragi ale prietenilor cărţii din fabrică.

Pentru că, trebuie spus că Ilona Virág îşi iubeşte nespus cititorii şi asemenea unei mame care poate povesti ceasuri întregi despre fiii ei tot felul de întîmplări, şi bibliotecara noastră poate povesti întîmplări şi fapte din viaţa tinerilor cititori.

„PUIUL BIBLIOTECII"

„Puiul bibliotecii", aşa obişnuiesc să-i spună cei din colectivul de conducere al bibliotecii Ilonei Nyitrai. Şi se pare că Ilona Virág, cea care i-a dat această poreclă, a caracterizat-o cît se poate de bine denumind-o astfel.

Ilona Nyitrai este o fată mică de stat, la prima vedere ai putea-o socoti plăpîndă, — cu ochii vii, scînteietori ca două steluţe. Întreaga ei înfăţişare aduce bine cu aceea a unui pui gingaş, care abia a cunoscut lumina zilei. Ilona, însă, nu stă în cuib, aşa cum stau puii firavi, aşteptînd să li se dea hrana, nu se uită speriată, mirată la fraţii ei care şi-au luat zborul. Nu, Ilona Nyitrai şi-a luat zborul de tînără şi cît e ziua de mare nu-şi găseşte astîmpăr în dorinţa de a fi folositoare celor din jur. Ilona munceşte cu sîrguinţă în producţie, depăşeşte norma cu 55 la sută, dar se pare că numai aceasta n-o mulţumeşte. Ea învaţă la şcoala de calificare, doreşte să devină o muncitoare cu o pregătire înaltă.

Deunăzi Ilona a fost văzută de către tovarăşii ei din secţie, intrînd pe uşă cu un braţ de cărţi. De ce le-o fi adus? s-au întrebat unii. Poate vrea să le citească pe toate — şi-au dat cu părerea alţii. Nu ştiţi? Ilona citeşte multă literatură. Peste cîteva ore însă toţi tinerii din secţie au aflat că utemista Ilona a adus cărţi pentru a-i face şi pe alţi tineri să citească, pentru a le împărţi celor din secţie.

Fata s-a supărat puţin, obrajii i s-au îmbujorat chiar de mînie cînd a auzit din gura unora că nu-i prea interesează literatura. Şi-a dat însă curînd seama că numai cu supărare nu-i poate face pe tineri să citească şi atunci a început să discute cu ei. Azi despre o carte, mîine despre alta, pînă ce tinerii s-au simţit atraşi să citească. Mulţi dintre tinerii care au îndrăgit cartea datorită Ilonei pot povesti la rîndul lor altora despre frumuseţea cărţilor literare.

Ilona Nyitrai nu ştie prea bine romîneşte, limba ei maternă este maghiara, dar cînd vorbeşti despre eroii „Tinerei Gărzi" a lui Fadeev, nu se poate să n-o înţelegi, oricîte greşeli de exprimare ar face. A citit romanul mai de mult, dar în mintea ei eroii cărţii sînt vii şi o însufleţesc ori de cîte ori îşi aminteşte faptele eroice ale comsomoliştilor. Vitejia şi patriotismul lor înflăcărat sînt pilde pe care Ilona le preţuieşte mult.

Probabil că acum Ilona a început să revadă cărţile pe care le-a citit pentru a participa la concursul „Iubiţi cartea". Aşa se şi cuvine. Nu poate Ilona să nu se numere printre primii purtători ai insignei „Prieten al cărţii" mai ales că despre ea se poate spune că iubeşte cartea din tot sufletul.

„NERĂBDĂTORUL"

Juchi Emil a terminat nu de mult şcoala profesională. A venit în fabrică cu cunoştinţe în cap şi cu cîntecul pe buze. Lui Emil îi place mult să cînte — şi în asta nu-i nimic rău. Tînărului nostru îi plac tot atît de mult şi cărţile pe care le-a îndrăgit pe semne, pentru că în paginile lor găseşte nenumărate melodii care îi fac sufletul să vibreze.

Tocmai de aceea, aflînd despre concursul „Iubiţi cartea" Emil a mers la tovarăşa Virág şi a întrebat-o:

— Cînd începe concursul, cînd se fac înscrieri?

Aşa-i Emil Juchi, nerăbdător; — el se ştie cititor pasionat de cîţiva ani — cum să nu se înscrie tocmai el la concurs printre primii?

Mergînd acasă, Emil îşi rezervă cîteva ore pentru citit. Astfel, el a citit cărţile „Aşa s-a călit oţelul" „Apă vie", „Pîine albă". Acum el a început să citească cărţile din bibliografia obligatorie pentru concurs.

Tare mîndru va fi Emil Juchi cînd pe piept îi va străluci insigna „Prieten al cărţii".

★

S-au bucurat mulţi tineri cînd au auzit despre concursul permanent pentru citirea literaturii „Iubiţi cartea". Şi e firesc să se fi bucurat deoarece în fabrica „Ianoş Herbak" muncitorii sînt iubitori ai literaturii.

A. S.

IN INTIMPINAREA FESTIVALULUI MONDIAL AL TINERETULUI

Din fier vechi — unelte noi

Angajament îndeplinit

În cadrul conferinţei raionale U.T.M. care a avut loc în mai a.c., utemiştii de la Uzina de reparaţii a utilajului miner din Petroşani au chemat la întrecere toate organizaţiile de bază U.T.M. din raion în acţiunea de strîngere a fierului vechi. Totodată s-au angajat că ei vor strînge 60.000 kg. fier vechi.

Au trecut doar cîteva zile de cînd şi-au luat angajamentul şi comitetul organizaţiei de bază U.T.M. i-a chemat la muncă voluntară. 80 de tineri au răspuns chiar din prima zi. Au muncit fiecare cîte 3 ore. Cu entuziasmul care-i caracterizează nu s-au lăsat pînă n-au încărcat trei vagoane de cîte 20 de tone fiecare — cu fier vechi — şi le-au expediat la Reşiţa.

În altă zi — alt grup de utemişti au mai adunat 5.500 kg. fier vechi, pe care l-au predat turnătoriei uzinei lor. Ce bine a prins! Întreprinderea n-a mai fost nevoită să aştepte comanda de fier ce ar fi putut sosi mai greu — ci, folosind pe cel adunat de harnicii săi tineri şi-a îndeplinit planul de producţie.

Utemiştii noştri vor răspunde cu aceeaşi dragoste la toate chemările organizaţiei.

Corespondent
ION GHINEA

Din zori de zi

Primele raze ale soarelui uneia din zilele calde ale primăverii acesteia, au găsit pe tinerii şi utemiştii minei Vulcan în plină activitate. Strîngeau fier vechi. Organizaţia de bază U.T.M. îi mobilizase la această acţiune şi ei au răspuns voioşi.

Munca a continuat pînă tîrziu. „Azi să ştii că am strîns foarte mult" — a constatat secretarul organizaţiei U.T.M. a sectorului VII funcţionari.

Toţi, ca la o comandă, şi-au ridicat privirile către grămada de fier vechi. Inima le-a tresărit de bucurie. Truda nu le-a fost zadarnică. Pînă la ora amiezii au reuşit să adune peste 4.000 kg. Demni de laudă sînt toţi cei 135 de tineri care au participat la această acţiune. Dintre ei însă, merită să menţionăm în mod special pe Badea Ilie, Drăgan Minerva, Niculescu Constantin şi Neacşu Vasile, care n-au stat o clipă.

Iată cum ştiu tinerii noştri să răspundă la chemările organizaţiei.

Corespondent
AUREL ROGOBETE

Bucată cu bucată

Prin curtea sectorului tineretului de la Întreprinderea de construcţii siderurgice din Hunedoara stăteau risipite o mulţime de bucăţi de fier de toate formele. Tinerii de la atelierele centrale de reparaţii se împiedicau zi de zi de ele, dar nu-şi dădeau seama că aceste bucăţi de fier pot folosi şi ele la ceva.

Într-o zi comitetul U.T.M. i-a mobilizat pe tineri după cele 8 ore de muncă să vină voluntar să strîngă fier vechi. Zi de zi au colindat curtea şi au început să-l adune, bucată cu bucată. Utemiştii erau primii de fiecare dată. Azi aşa, mîine la fel, cu fiecare zi grămada de fier adunat creştea tot mai mare. Într-una din zilele trecute utemiştii au cerut secretarului organizaţiei lor de secţie să se ducă să se intereseze de predarea fierului vechi, oţelarilor de la Combinatul siderurgic „Gh. Gheorghiu-Dej". L-au cîntărit: erau 21.000 kg.

Tinerii sînt mulţumiţi — rodul strădaniei lor va servi la plămădirea multor şarje de oţel pe care mîinile harnice ale muncitorilor din întreprinderile prelucrătoare îl vor transforma în strunguri, tractoare, locomotive.

Corespondent
ILIE ROŞIANU

Arta unei mari dansatoare

Cei care cu zece ani în urmă au avut prilejul fericit să admire arta măiastră a Olgăi Lepeşinskaia n-au mai putut-o uita de atunci şi şi-au dorit din inimă s-o revadă. Olga Lepeşinskaia făcea parte din primele grupuri de artişti sovietici care ne vizitau ţara aducînd cu ei mesajul înaintat al artei patriei lor. Am putut să cunoaştem atunci creaţia ei artistică în mai multe spectacole, în care apărea în numere de recital, avîndu-l ca partener pe balerinul sovietic Gusev. De data aceasta am avut fericirea să luăm contact cu o altă latură a artei Olgăi Lepeşinskaia, cea de creatoare de caractere, de roluri.

Primele spectacole în care a apărut în turneul acesta sînt cele în care a interpretat rolul lui Tai Ho — mica dansatoare eroină chineză din baletul „Macul Roşu" de Reinhold Glier.

Susţinută de parteneri ca Juri Gofman şi Vladimir Levaşov, solişti ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. şi de soliştii, corpul de balet, orchestra Teatrului nostru de Operă şi Balet, Olga Lepeşinskaia a dăruit publicului spectator clipe de neuitat, de înaltă desfătare artistică. Despre interpretarea Olgăi Lepeşinskaia s-ar putea scrie nespus de multe, urmărind concepţia generală, urmărind fiecare dans în parte, sensul fiecărei mişcări. Pentru că, într-adevăr, la ea fiecare mişcare are un sens în ansamblul general: fie să sublinieze teama de Li Şan-fu, unealta trădătoare a colonialistului Boss, fie respectul, am putea spune chiar evlavia, cu care-l priveşte pe căpitanul sovietic, fie bucuria din visul ei, nestingherită de nimic, fie clocotul sufletesc din scena în care e pusă să-l otrăvească pe căpitanul sovietic, ş.a.m.d.

În concepţia Olgăi Lepeşinskaia, Tai Ho apare de o simplitate şi candoare unică. Micuţa dansatoare din port, legată şi îndrăgită de oamenii simpli, exploatată şi brutalizată crunt de Li Şan-fu şi stăpînii lui — apare la început lipsită de forţă, de împotrivire. Apoi, sub binefăcătoarea înrîurire a evenimentelor prilejuite de sosirea vasului sovietic care nu numai că aduce muncitorilor chinezi ajutorul sindicatelor din U.R.S.S. dar şi spiritul moralei comuniste, oameni sovietici cu un suflet înalt, cu concepţia lor înaintată despre respectul datorat unui popor, oamenilor simpli, Tai Ho trece de la umilinţă la conştiinţă. Dintr-o fiinţă supusă devine o eroină. A grada această trecere, a nu face nimic forţat, a păstra contururile specifice aceleiaşi individualităţi în general, deşi atitudinea faţă de viaţă se schimbă radical — iată un ţel greu de atins. Şi Olga Lepeşinskaia a dat o rezolvare plină de naturaleţe care te uimeşte într-adevăr. De la început pînă la sfîrşit simţi că ai de-a face cu acelaşi personaj, cu aceeaşi sensibilitate, cu aceeaşi puritate sufletească, cu acelaşi umor copilăros. În acelaşi timp îţi dai seama de schimbările survenite în psihologia şi caracterul eroinei, schimbări, în fond esenţiale.

Şi întreagă această concepţie este întruchipată cu mijloace coregrafice într-adevăr excepţionale. Olga Lepeşinskaia a ajuns la învingerea aparentă a legilor gravităţii. Nu e vorba numai de uşurinţa şi iuţeala mişcărilor care adesea aduc aminte de cele ale unei păsărele ci şi de întreaga atmosferă aeriană, de basm parcă, pe care o degajă făptura ei. Fără exagerare se poate spune că adesea ai impresia că nu pămîntul este cel care o susţine ci că mediul ei este aerul sau o nevăzută apă în care pluteşte. Există aici o măiestrie tehnică excepţională pe care balerina şi-a însuşit-o la marea şcoală a baletului sovietic, care duce mai departe gloriosul stindard al şcolii coregrafice ruse.

Această măiestrie — perfecţiunea piruetelor, a salturilor sau pointelor ş.a.m.d. nu e folosită niciodată „în sine", ci este întotdeauna subordonată redării sensului, gîndurilor, simţămintelor eroinei. Asta atît în dansurile chinezeşti propriu zise ale gingaşei Tai Ho cît şi în ansamblul rolului.

Ceea ce apare evident oricărui spectator cînd o vede evoluînd pe Olga Lepeşinskaia, este marea ei sensibilitate muzicală. Nu e vorba de perfecta mulare a mişcărilor pe muzică ci de sezisarea şi întruchiparea coregrafică a tuturor nuanţelor muzicii. Astfel, de pildă, adesea cînd vocile secundare răsună în orchestră, Olga Lepeşinskaia redă cu întreg corpul sensul liniei mari melodice şi dă expresie cu mîinile, degetele sau printr-o mimică perfect interiorizată. Graţie Olgăi Lepeşinskaia, muzica prinde viaţă scenică, contur, suflet.

Datorită Olgăi Lepeşinskaia, Tai Ho devine o eroină care va dăinui mult timp în minţile şi inimile noastre.

★

Apărînd în cel de al doilea spectacol pe care l-a dat la noi — în Paraşa din „Călăreţul de aramă" de R. Glier — arta Olgăi Lepeşinskaia a stîrnit vii controverse. Unii susţineau că Tai Ho e rolul care i se potriveşte cel mai bine. Aduceau bine înţeles ca argument şi statura balerinei, aidoma delicatelor chinezoaice şi graţia deosebit de fină amintind de dantela statuetelor de jad. Alţii se înverşunau să susţină că în Paraşa arta dansatoarei apare mai pregnant de sub chipul tinerei eroine puşchiniene. Vom arăta aici şi cîteva din argumentele celui de al doilea „adversar":

Paraşa este prin esenţă o eroină lirică. Povestea înflăcăratei ei iubiri pentru modestul Evgheni este singurul izvor de unde-i putem cunoaşte sufletul, viaţa. Dansatoarea are aici rolul de a combina cu ajutorul alfabetului dansului, al mimicii, nu numai fraze prin care să exprime conţinutul sentimentelor şi gîndurilor eroinei, ci o adevărată poezie, plină de imagini emoţionante, de versuri armonios îmbinate. Şi Olga Lepeşinskaia se dovedeşte a fi o adevărată maestră a poeziei dansului. Datorită ei dragostea Paraşei pune mereu în lumină multiplele însuşiri ale acestei curate făpturi. Dacă la început Paraşa te convinge de încîntarea întîlnirii cu omul drag, de bucuria de a-i cădea fericită în braţe, de a soarbe vorbele lui, mai tîrziu ea arată neliniştile aşteptării, îngrijorarea în faţa unei negre presimţiri, disperare atunci cînd Evgheni e surprins de o groaznică furtună.

Uimitoare sînt la ea plasticitatea şi expresivitatea mişcărilor. Nicicînd nu te-ai putea mai bine convinge de frumuseţea corpului omenesc decît admirînd linia sculpturală a mîinilor şi picioarelor în mişcare, săriturile uşoare, diafane, prin care Paraşa exprimă simţămintele inimii ei care parcă a prins aripi, graţia mişcărilor cînd e purtată pe braţe de Evgheni, sau unduirile ca de zefir ale braţelor în dansurile cu prietenele. Tehnica Olgăi Lepeşinskaia are puternic imprimată expresivitatea baletului clasic rus în care fiecare gest este închinat sublinierii ideii mari, generale, a rolului. Nu amintim decît dansul Paraşei cînd în sufletul ei îşi face loc presimţirea nenorocirii care avea să urmeze. Figurile sînt aceleaşi ca cele executate cu puţin timp înainte, dar o umbră abia perceptibilă vine parcă să întunece elanul dansatoarei. Mişcările-i sînt de data asta mecanice, ca ale unei somnambule, poartă pecetea negrei presimţiri. Asta un moment doar şi optimismul tinereţii învinge. Paraşa se joacă la fel de veselă cu prietenele ei. Presimţirea revine apoi şi în clipele revederii lui Evgheni şi arta dansatoarei imprimă un intens dramatism luptei cu presimţirea.

Paraşa e rusoaică, profilul ei moral e profilul femeii ruse ale cărei însuşiri de preţ Puşkin le-a turnat în chipuri de neuitat. O notă foarte caracteristică Olgăi Lepeşinskaia în Paraşa este tocmai coloritul profund popular pe care l-a dat personajului. Astfel optimismul, vioiciunea, umorul ei, e specific poporului, femeii ruse. Înflăcărarea, curăţenia sufletească, generozitatea, bunătatea au ceva din chipurile pictate de Repin, Suricov, sau din motivele muzicale care-o zugrăvesc pe Antonida, fiica lui Ivan Susanin din opera lui Glinka. Nu numai în dansurile cu prietenele ei cînd muzica are motive de dans popular, ci în fiecare mişcare sau atitudine dansatoarea nu uită o clipă caracterul acesta al eroinei. Şi aşa povestea Paraşei apare deosebit de convingătoare, spectatorul participînd din plin la zbuciumul ei sufletesc.

Datorită marii expresivităţi a dansului, chiar cînd Olga Lepeşinskaia apare singură în scenă n-ai nici un moment impresia că se pierde pe marea scenă a Teatrului de Operă şi Balet. Puternica trăire a sentimentelor prin dans, elanul, ritmul dansului susţinut la aceeaşi intensitate, umplu perfect cadrul, se transmit încontinuu spectatorilor.

Creaţia Olgăi Lepeşinskaia în „Călăreţul de aramă" poate fi asemuită cu un adevărat poem al baletului. De aceea e imposibil să spunem cine are dreptate în discuţie. Un lucru e cert: că arta unei mari dansatoare cum e Olga Lepeşinskaia răzbate năvalnic de sub pojghiţa oricărui rol, oferind cu dărnicie clipe de încîntare.

C. TEODORIU
SUZANA VOINESCU

DOREL DORIAN

Încurcătura*)

La început a stat rezemat de fereastră şi a privit visător, fără ţintă, depărtările. După aceea, a început să scrie o scrisoare. Nu mai încăpea nici-o îndoială: era îndrăgostit... Acesta era adevărul. Şi secretara inginerului şef, neliniştită, aproape îndurerată, înţelegînd dintr-o dată tot tragismul acestor constatări relative la superiorul ei direct, se reîntoarse în birou-i micuţ şi începu să deseneze alternativ pătrăţele albe şi negre pe marginea registrului de „intrări şi ieşiri-corespondenţă".

În acest timp, inginerul şef se uită la ceas, văzu că-i aproape de şapte şi dintr-o dată, nemulţumit parcă, mototoli cu-n gest nervos cele două coli albe pe care n-apucase să aştearnă decît: „Draga mea Vali..." şi le aruncă în coşul cu hîrtii.

Apoi obosit, puţin mîhnit, îşi trecu mîna peste frunte, prin păr, murmură un: „dracu s-o ia de scrisoare" şi se gîndi că peste puţin avea să înceapă o nouă zi de muncă, din nou tractoare, maşini, forfotă, telefoane... Ce bine ar fi dacă s-ar pricepe să înfăţişeze toate acestea... Ce scrisoare ar mai ieşi! Nu una, zece ca Vali ar putea fi convinse! Şi — cine ştie — nici încurcătura poate n-ar mai fi fost, nici îndoiala, nici starea asta de spirit... Oftă. Cine ar fi crezut? Tocmai el să fie amestecat într-o asemenea poveste încurcată. Şi cînd te gîndeşti de la ce pornise! Numai din cauza ei... Numai a ei...

Încercase de cîteva ori să-şi analizeze situaţia — cum îi plăcea lui să zică — ştiinţific, dar tot nu se lămurise. Se întrebase de o mie de ori: avea el dreptul să aibă logodnică? Avea! Întîi că era tînăr — n-avea nici treizeci de ani — apoi pentru că — ce importanţă că unii n-o vorbeau tocmai de bine pe Vali — el o iubea totuşi tare mult. De ce nu se însura şi el atunci, ca toţi oamenii? Ei bine, tocmai de aci începea încurcătura. Şi ea ar fi vrut să se mărite — cică-l şi iubea — numai că ea ar fi vrut ca el după nuntă, să se mute definitiv în Bucureşti. Şi tocmai asta nu se putea deocamdată... El fusese numit inginer şef pe şantier. Logodnica-i numai logodnică, iar şantierul e totuşi şantier: fără inginer şef nu se poate. Şi dacă cei de sus avuseseră încredere în el, atunci trebuia să-şi merite încrederea.

De dimineaţă, de îndată ce secretara i-aducea corespondenţa şi i-o lăsa reglementar pe birou, inginerul şef simţea cum îl cuprinde un fel de nerăbdare, de nelinişte, un început de bucurie... Din cauza aceasta nici nu mai observa, nici nu căuta explicaţii pentru zîmbetul trist al secretarei care bănuise, pe semne, încă de mult cîte ceva... De îndată ce se închidea uşa în urma ei — altminteri înţelegeţi nu se putea, ar fi ieşit vorbe — se grăbea să caute cu înfrigurare prin toată mapa dacă nu se nimerise cumva printr-însa vre-o scrisoare particulară de la Bucureşti.

Păi să-l fi văzut cineva în aceste clipe cum pune chestiunile personale înaintea celor de şantier, ar fi înţeles desigur ar fi înţeles... numai Vali... eh, Vali! Chiar şi-n scrisoarea pe care o primise în dimineaţa aceasta ea din nou începuse: „Că aşa eşti tu, că nu mă iubeşti, că dacă m-ai iubi ai lăsa la o parte şantierul, dar pe semne că ţi-ai găsit o alta, şi nici nu vrei să mai ştii că eu nu pot trăi fără tine..."

Inginerul-şef îşi aprinse o ţigară, trase spre el cîteva dosare şi începu nervos, supărat, să răsfoiască vraful de cereri şi scrisori din ziua aceea.

„...Subsemnatul Vătafu Alexandru, vă rog să mă învoiţi să plec în concediu legal începînd din ziua..."

Vătafu? Care Vătafu?... Aha, acel de la turbine! Păi atunci nu se poate... Acolo e tocmai acum lucrul în plin. Va trebui să-l cheme şi să-i explice că trebuie să mai aştepte. Nu se poate. Ori ce s-ar zice, nu se poate... Şi cînd te gîndeşti — Vali susţine că şantierul nu te leagă de el şi că poţi face ce vrei...

Trecu la cererea următoare.

„Eu, Costea Dumitru aş vrea să mă transfer la secţia ateliere căci doresc să mă calific strungar deoarece am motive importante, respectiv îmi place încă de mic..." Inginerul şef, prinse a zîmbi. Sigur, dacă are băiatul tragere de inimă — şi scrise în stînga cererii, în colţ: „De acord" — şi-i trecu prin minte că n-ar fi rău să-i trimeată cererea şi lui Vali să vadă şi ea ce înseamnă pasiune... şi încă de mic.

„...Vancea Petre, de profesiune şef transporturi, propun cu încredere inginerului şef un nou sistem de transport de materiale pe baza unui grafic complex care după cum reiese din schiţele alăturate..."

Inginerul şef privi multă vreme schiţele, îndreptă ceva cu creionul pe una din ele, se uită din nou la cerere, la schiţe, apoi scrise pe spatele hîrtiei, vreme de cîteva minute, o poveste lungă din care se înţelegea că propunerea lui Vancea e foarte bine venită, că aduce o mare economie, că el o sprijină călduros şi că o înaintează spre imediată rezolvare comisiei de inovaţii. Se opri apoi şi reflectă cu durere că nu există o comisie de inovaţii şi pentru propuneri sentimentale...

Într-o altă cerere, Voicilă, de profesiune inginer, atrăgea atenţia asupra întîrzierii aprovizionării cu materiale ...„lucru care va duce"... iar mai departe, o fată semnala în scris inginerului şef ca atît la barăci cît şi-n camerele individuale ar mai trebui pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă, să se instaleze difuzoare dacă nu chiar aparate de radio, căci altminteri oamenii se plictisesc, mai ales cînd sînt singuri, „de pildă noi cei necăsătoriţi"...

Inginerul şef, chemă la telefon pe directorul adjunct şi-i propuse să se ocupe personal, neîntîrziat, pentru că de mult era încă vorba... şi pentru că oricum, e o problemă vitală. Iar în ultima cerere, Marin Virgil „ruga pe tovarăşul inginer să-i aprobe la bloc o cameră individuală deoarece în curînd îi vine soţia. Roagă să nu-i fie refuzată cererea deoarece statul nostru democrat popular pune mare accent pe viaţa de familie..." Inginerul şef zîmbi trist, apoi scrise pe cerere „să i se dea imediat o cameră individuală" şi rămase multă vreme pe gînduri... Dacă ar ajunge şi el de-acu la cameră... Dar ce să-i faci? Dacă Vali vrea numai în Bucureşti... Probabil... Eh, Vali, Vali...

Într-un tîrziu îşi reveni şi reîncepu cu răbdare să citească şi corespondenţa venită de la trust.

„Conducerea trustului este în întregime de acord cu planul de reorganizare al şantierului propus de tov. inginer şef — ei vezi, şi Vali zice că pe el nu-l ia nimeni în seamă pe şantier — fiind convinsă că aceasta va duce la o creştere a productivităţii şi la scurtarea timpului necesar construcţiei. Tovarăşul inginer şef este rugat să supravegheze personal această reorganizare, deoarece ea va servi în viitor ca model..."

Întrerupse scrisoarea venită de la trust se gîndi la cuprinsul celei primite de la logodnică şi se pomeni întrebînd cu voce tare: „De ce nu vrei să înţelegi?" iar apoi mai încet, aproape şoptit, din nou: „De ce nu vrei... ?"

Se mai uită la o scrisoare în care i se atrăgea foarte serios atenţia că ultimul termen pentru trimiterea la trust a situaţiei realizărilor pe luna în curs...

Apoi, plecă pe şantier. Trecu pe la secţia electrică, se interesă în amănunţime de ce întîrzie montarea separatorilor, se certă cu şeful secţiei pentru că un om lucra la înălţime fără centură de siguranţă, şi se întoarse din drum să-l întrebe pe Gavrilescu dacă a primit de la dispensar medicamentele pentru copil. În timp ce se îndepărta îşi imagină că şi Vali ar putea fi bolnavă şi că totu-i un pretext ca să nu-l neliniştească pe el... Nu cumva?

Cînd intră la turbine, băieţii se dădură la o parte şi-i făcură loc şi într-o clipită se răspîndi peste tot, cu respect şi cu un fel de voie bună, „a venit şeful".

Numai un băiat nou, sosit de curînd pe şantier privi îndelung după el, făcu o mutră dezamăgită văzîndu-l atît de lung şi de deşirat şi spuse ca pentru el „Nu-i grozav".

— Cum mă? — se repezi un altul — tu vorbeşti? Să-l fi văzut cînd a fost incendiul... Atunci să-l fi văzut! Şi să nu te prind că mai deschizi gura, papă-lapte! Ce pricepi tu? În primul rînd să vezi ce cap are... şi se mai vorbeşte c-ar mai avea şi o logodnică, la Bucureşti, mie-n sută...

La cota 8, inginerul şef se opri să se sfătuiască cu un consilier sovietic asupra posibilităţilor de încălzire a sălii de turbine „ceea ce ar îmbunătăţi simţitor condiţiile de lucru iar oamenii... (dar oare Vali o fi avînd lemne?), fără îndoială că nici nu s-ar mai îmbolnăvi..." La plecare, se mai uită odată prin secţie, îi salută pe băieţi şi trecu spre cazane. Aci, se supără şi se înfurie peste măsură că tehnicianul Rădulescu nu-şi vede de lucru şi-i ceru, ca numai decît după amiază, să vină la sediul organizaţiei de partid „pentru că am impresia că uiţi că eşti şi candidat..." (curios, Vali nici nu i-a mai scris; ea oare a fost primită?...).

Întorcîndu-se spre birou se gîndi că nu procedase totuşi bine cu Rădulescu că ar fi trebuit poate... îi trecu prin minte chiar să se reîntoarcă, dar nu... autoritatea, unde ar fi fost atunci autoritatea?... şi, oricum, chiar faţă de Vali ar fi trebuit să fie mai autoritar... O să-i scrie că-i ordonă să vie!

Ajuns la birou îşi scoase carneţelul, îşi notă unele observaţii, unele sarcini urgente şi se gîndi din nou serios, foarte serios, cum de nu înţelege Vali că de el e nevoie pe şantier, pentru că orice s-ar spune...

După amiază, după orele de program, se duse la şedinţa de lansare a planului. Explică băieţilor cu răbdare cum avea să fie cu reorganizarea, ce aveau ei de realizat în următoarele 30 de zile, răspunse la întrebări, se înfurie că-i zgomot în fund şi recunoscu că într-adevăr la prînz fusese iarăşi mîncare proastă la cantină. Şi se bucură — ce noroc — că Vali nu ştie...

La urmă vorbi cu înflăcărare de cinstea de a fi tînăr constructor şi de inimile băieţilor care trebuie să ardă de dragoste pentru şantier. Băieţilor le plăcu tare mult povestea cu inimile, aplaudară îndelung şi numai Lenuţa în fund, care auzise şi ea unele vorbe de la secretară — „pe care ştiu eu ce-o doare" — se gîndi cum dracu o fi logodnica inginerului, aia de la Bucureşti, şi îşi răspunse singură că fără îndoială nu-i prea deşteaptă fiindcă aşa om, aşa om... Şi oftă cum oftează fetele la optsprezece ani. Şi-şi mai aduse aminte că la plecarea din sala turbinei inginerul şef o salutase parcă mai întîi pe ea, orice-ar spune secretara...

Seara tîrziu, la inginerul şef în birou mai ardea lumina. Secretarul de partid intrase de acum de două ori să-i spună „tovarăşe, îţi distrugi sănătatea şi dacă te mai găsesc peste un sfert de oră aci, te pun în discuţie"...

— Dar dumneata tovarăşe Călin?

— Păi eu, eu veghez ca alţii...

— Bine, bine. — şi rîse — îs de acord; peste o jumătate de oră am să plec. Sau mai bine zis plecăm...

Inginerul şef îşi strînse planurile de pe birou, le închise în dulap şi se întrebă: „oare să înceapă din nou scrisoarea către Vali?... Dar în fond ce să-i scrie, ce să-i răspundă? Evident, esenţial ar fi fost s-o convingă, să-i vorbească de munca lui, s-o facă să preţuiască şantierul. Dar cum? Îşi trecu din nou obosit mîna prin părul răvăşit şi reflectă din nou cu amărăciune: Eh, doamne, dacă ar fi putut el să scrie despre băieţi, despre munca lui, despre şantier, aşa ca un scriitor, ar fi fost uşor, ar fi convins-o... Şi nu una, zece Vali! Dar aşa? Cum să-i scrie?

Cineva care ar fi intrat în clipa aceea în birou şi i-ar fi văzut faţa amărîtă, preocupată, obosită, ar fi crezut că şantierul se găseşte într-o situaţie disperată, tragică, de neîndreptat... Dar să ştiţi, eu cred mai departe că toată încurcătura vine doar de la logodnică... Deşi — dacă e să mă credeţi iarăşi pe mine — nici n-ar putea fi numită încurcătură; pentru că în fond ce-i povestea asta? Tapaj pe teme sentimentale? Se vede cît de colo că Vali...

...Şi aici aş putea să termin povestirea cu o telegramă pe adresa inginerului şef: „Sosesc miercuri. Aşteaptă-mă. Vali".

Autorul acestor rînduri fiind însă un cetăţean care nu se pretează la soluţii ieftine iar Vali nefiind cîtuşi de puţin obiectul acestei schiţe am preferat să nu lungesc povestirea şi să mă opresc aici.

*) Din volumul în pregătire la Editura Tineretului — „Încă nu au înflorit merii"

Din experiența Comsomolului

Grupele de Comsomol — ajutoarele noastre

Anna Visoțkaia
organizatoare de Comsomol a secției de filatură a fabricii „Frunze" din Moscova

As putea fi întrebată dacă cunosc pe fiecare tînără muncitoare, pe fiecare tînăr muncitor din secția noastră. Doar la mașinile noastre muncesc vreo cinci sute de oameni. Oare pot cunoaște preocupările fiecăruia, durerile și bucuriile fiecăruia? Oare pot ști dacă are nevoie careva de vreun ajutor?

Nici eu și nici unul din membrii biroului nostru nu am putea răspunde afirmativ la aceste întrebări. Și totuși, noi împreună, îi cunoaștem pe toți. Și secretul constă nu în aceea că eu, personal, sau alți membri ai biroului găsim timp să stăm de vorbă cu toți, ci în aceea că noi avem multe ajutoare de nădejde. Aceste ajutoare sînt organizatorii de grupe, grupele de Comsomol.

La secția noastră de filatură avem 14 grupe, fiecare fiind compusă din cîte 9 pînă la 23 comsomoliști. În birou sînt aleși comsomoliștii cei mai activi. Ei se interesează de felul cum sînt repartizate sarcinile în grupe, ajută organizatorilor de grupă la întocmirea planurilor de muncă, luptă împreună cu aceștia pentru îndeplinirea sarcinilor. Atunci cînd întocmim planurile de muncă ale întregii organizații de secție, noi ținem seama neapărat de propunerile grupelor. Astfel, la propunerea organizatoarei de grupă Maria Vorontova, noi am organizat vizitarea fabricii „Kalinin". Acolo am aflat multe lucruri interesante și folositoare. Fetele noastre vor ține minte multă vreme convorbirea prietenească ce au avut-o cu renumita țesătoare Serafima Kotova, care ne-a povestit despre munca ei, despre metodele pe care le folosește pentru a obține o înaltă productivitate și produse de calitate superioară.

În prezent, noi am prevăzut în planul nostru vizitarea altor întreprinderi textile precum și a unor uzine de mașini-unelte, combinate de produse alimentare, șantiere.

Ca la orice întreprindere, biroul nostru își desfășoară munca în cîteva domenii. Astfel de pildă, Nikolai Sadov, membru în birou, răspunde de activitatea sportivă în grupe, Valentina Medvedeva — de munca culturală de masă, Tania Isacenkova conduce munca cu copiii, Nina Pleșakova se ocupă de toate problemele legate de viața de fiecare zi a tineretului, Lida Țapina răspunde de învățămîntul politic al comsomoliștilor, Varea Zinovieva răspunde de problemele de producție iar Rita Șiriaeva — de munca organizatorică. Cu toate acestea, succesele lor ar fi extrem de neînsemnate dacă ar face totul singuri. Fiecare membru al biroului are în grupe comsomoliști care îndeplinesc sarcini concrete.

Mai este o chestiune importantă. Varea Zinovieva răspunde de pildă, de problemele de producție. Cu ajutorul activului său, al tinerelor filatoare Novodvorskaia, Sakina și al altora, ea acordă o mare atenție mobilizării tineretului în întrecerea socialistă pentru o producție de bună calitate și economii de materiale. Dar Zinovieva și activul ei nu se limitează numai la problemele de producție. Ei înțeleg că o condiție foarte importantă pentru munca în secție în afară de cunoștințe și deprinderi, în afară de străduința personală a fiecărei fete, este viața ei personală, modul în care se odihnește, felul cum folosește timpul liber. Atunci cînd este necesar Varea se adresează Ninei Pleșakova care se ocupă de problemele vieții de zi cu zi a comsomoliștilor, se sfătuiește ce trebuie de făcut pentru a ajuta pe muncitoarea respectivă.

Intre sarcinile tuturor membrilor biroului, indiferent de munca pe care o duc există o strînsă legătură. Tot așa de strîns sînt legate sarcinile activului din grupe, independent de munca pe care a primit-o fiecare comsomolist. Tocmai această legătură nemijlocită ne ajută să vedem totul, să cunoaștem totul și să intervenim la vreme atunci cînd e nevoie.

De atunci, de cînd centrul muncii comsomoliste a devenit grupa, noi am reușit să îndreptăm multe lipsuri. Înainte, adunările noastre de Comsomol erau foarte seci și plictisitoare. Noi nu cunoșteam bine pe tineri, priveam „de sus" toate preocupările lor. Acum adunările noastre se desfășoară mult mai interesant, noi dezbatem problemele care frămîntă întregul tineret, iar hotărîrile sînt discutate cu înflăcărare de toți.

Cum am obținut noi acestea? La una din consfătuirile organizatorilor de grupă s-a încins o discuție plină de însuflețire despre adunările de Comsomol ale grupelor. La această consfătuire au ieșit la iveală o serie de probleme pe care noi nici nu le-am bănuit.

Printre altele a reieșit că temele adunărilor nu trebuie să fie neapărat indicate „de sus". Comsomoliștii înșiși propun de multe ori probleme care pot fi discutate în colectiv.

Consfătuirile cu organizatorii se țin la noi de regulă, cel puțin odată pe lună. Despre ce discutăm? Despre problemele cele mai arzătoare, despre felul în care pot fi îndreptate părțile slabe ale muncii noastre. De aceea aceste consfătuiri sînt consacrate problemelor de producție, problemelor vieții de fiecare zi a tinerilor, nivelului cultural al activului de Comsomol, problemei repartizării sarcinilor în așa fel ca fiecare comsomolist să îndeplinească cîte o sarcină interesantă. La aceste convorbiri noi invităm activiști de partid, maiștri, ingineri, inovatori în producție, conducători ai cercurilor de artiști amatori. Noi ne străduim ca problemele discutate aci să fie cunoscute de fiecare tînăr muncitor.

De curînd, la una din consfătuiri, comsomolista Tania Isacenkova și-a împărtășit experiența căpătată în munca cu copiii. La fabrică Tania este cunoscută ca o bună instructoare de pionieri. Din inițiativa ei, fiecare grupă patronează casele unde locuiesc muncitorii fabricii noastre. Comsomolistele organizează cu copiii jocuri, excursii, le citesc cărți, se interesează de felul cum trăiesc aceștia, cum învață. Copiii au îndrăgit mult pe prietenii lor mai mari, se simt atașați de ei.

Multe grupe de Comsomol mențin legătura cu cei care au plecat pe pămînturile înțelenite. La propunerea tinerilor noi am organizat o adunare consacrată problemei valorificării pămînturilor virgine și înțelenite. După această adunare tinerele muncitoare Raisa Lobikova și Jenia Cerkasova și-au exprimat dorința de a munci pe pămînturile înțelenite și au cerut să fie primite în Comsomol.

În grupele noastre s-a născut încă o inițiativă frumoasă. Fabrica noastră este vizitată deseori de elevele din clasele superioare ale Școlii nr. 630. Comsomolistele s-au oferit să arate elevelor cum muncesc filatoarele, țesătoarele și în timpul lor liber le ajută să-și însușească această profesie. La cererea comsomoliștilor, maiștrii și șefii de brigăzi acordă elevelor un ajutor practic.

Pentru noi nu există probleme mărunte. Tot ceea ce facem noi are importanță pentru tineret, întreaga noastră activitate are ca scop de a-i antrena la participarea activă în producție și în munca obștească, de a-l chema să-și însușească cunoștințe, de a ajuta tineretul să-și aleagă un loc luminos în viață. Și toate acestea noi le realizăm cu ajutorul grupelor, al acestor colective mici, dar unite și puternice, care în unul lor formează marele nostru colectiv comsomolist al fabricii.

Cooperatorii și-au sporit succesele

Membrii cooperativei de producție meșteșugărească „7 Noiembrie" din orașul Giurgiu au obținut însemnate succese în muncă.

Planul producției globale pe trimestrul I a fost realizat în procent de 133 la sută. De la data de 30 aprilie cooperatorii dau produse în contul anului 1956.

In ultimul timp, pentru a se putea asigura o cît mai bună deservire a populației, s-au înființat noi secții: două în oraș, una în satul Frățești și alta în satul Braniștea.

De asemenea s-au înființat trei centre model, un centru pentru confecții bărbătești, unul pentru confecții de dame și un centru special pentru tineret.

Antrenați în întrecerea socialistă lucrătorii au realizat economii în valoare de 16.492 lei. Din materialele economisite s-au confecționat și dat spre vînzare 745 șepci, 116 piepteare-cojoace și 23 perechi pantaloni de doc.

Fruntași în întrecere sînt cooperatorii de la centrul de comandă nr. 6 care au dat confecții de cea mai bună calitate, au realizat economii și au îndeplinit planul de producție în proporție de 146 la sută. Centrul a primit drapelul de secție fruntașă, iar fruntașii — premii în valoare de 3298 lei.

Corespondent
OVIDIU GHERMAN

Incă de la vîrsta pionierească tinerii sînt preocupați de viitoarea lor profesiune. Ei vor să cunoască activitatea în uzină, vor să facă cunoștință cu diferite meserii pentru a se orienta astfel în spre o muncă care să le placă, să-i atragă.

In fotografie un grup de pionieri din Tîrgoviște s-a întîlnit cu strungarul Constantin [illegible], Erou al Muncii Socialiste, care le vorbește despre munca sa.

Foto: Agerpres.

S-a întîmplat la o sondă

Intîmplarea ce am să o povestesc mai jos s-a petrecut întocmai cu puțină vreme înainte, într-una din schelele petrolifere ale Moldovei. Astfel de lucruri se întîmplă rar în viața sondorilor, dar ele se păstrează în amintirea lor multă vreme odată cu imaginea luminoasă a celor ce făptuiesc, din îndemnul inimilor lor curajoase, minuni ca în basmele frumoase ale copilăriei noastre.

Era într-o dimineață de... dar ce nevoie avem de introducere cu descrieri... Faptele mărețe n-au nevoie de adjective și floricele.

La parcul de rezervoare 905, munca se desfășoară în ritmul obișnuit, de fiecare zi. Acolo nu sînt eroi din aceia ce luptă cu forța încătușată a petrolului, cu îndărătnicia straturilor pietroase sau nisipoase, cu viclenia apelor subterane. Aci sînt doar muncitori, tehnicieni, specialiști ce privesc la ceasuri și indicatoare, stabilesc presiuni. Iată, în baraca distribuitorului de gaz-lift, brigadierul tehnolog supraveghează cu atenție manometrele; în biroul său, tînărul inginer Filip Pupezescu face însemnări în raportul zilnic. Muncă obișnuită — de bună seamă importantă — dar care nu cere eforturi deosebite, care nu dă prilej oamenilor să-și arate inimile lor viteze, de eroi. Și totuși...

Să urmărim pe tînărul inginer. Iată-l că se ridică de la masa sa. Și-a terminat însemnările? Nu, a fost chemat la baraca distribuitorului. Este nevoie acolo de cunoștințele și priceperea sa de tînăr absolvent al facultății. Oamenii au încredere în pregătirea lui și pînă acum inginerul a avut prilejul să îndreptățească această încredere.

În timpul acesta, în baracă se petrecea un lucru cu totul neobișnuit care va rămîne în amintirea oamenilor vreme îndelungată. Din cauza presiunii ridicate, ca măsură de prevedere ventilul de la distribuitor a fost deschis. Prin țeavă și-a făcut loc o presiune puternică. Totul ar fi rămas aici — după ce surplusul de gaze ar fi ieșit, distribuitorul ar fi închis la loc ventilul. Dar în calea suflului nestăvilit al presiunii, a fost prins un șurub slăbit din locul său, pe care forța gazelor l-a aruncat cu putere de peretele metalic al barăcii. S-a auzit un clinchet sec, a licărit o scînteie mică și în clipa următoare o bubuitură înfundată — ca trăznetul unei arme — a răsunat din baracă. Valuri mari de flăcări au cuprins baraca, au răzbătut prin ușă și ferestre afară.

— Foc!... Arde baraca..,

Strigătul acesta s-a răspîndit cu iuțeala unui fulger prin toată schela. O clipă totul a încremenit de spaimă. În parcul de rezervoare 905 a pătruns cel mai cumplit dușman al petroliștilor: focul! Dinspre pichet au pornit în fugă pompierii. Focul se întindea cu repeziciunea unui fulger necruțător. Încă puțin și va ajunge la rezervorul ce adăpostește în pîntecul său peste 25 de vagoane de țiței. Iar alături de el alte și alte rezervoare. Peste cîteva minute, cuprinse de dogoarea focului, rezervoarele vor sări în aer și odată cu zecile de vagoane de țiței se va risipi în văzduh munca sondorilor de săptămîni în șir. Și țara are nevoie de acest petrol ca de sîngele ce pulsează prin vinele unui om sănătos.

Pe inginerul Filip zgomotul și zarva stîrnită de incendiu l-a surprins în drumul său către baracă. A văzut de departe flăcările și a înțeles într-o clipă primejdia. Fără să pregete, alergă cît îl țineu picioarele spre baracă. Ajunse acolo înaintea pompierilor. Dar ce putea face el în fața uriașului avînt ce-și luase focul în cîteva minute?

„Cineva trebuie să pătrundă înăuntru pentru a închide ventilul. Altfel"... — inginerul nu mai îndrăzni să gîndească. Dar cine? Cercetă într-o clipă fețele celor din apropiere.

— Focul crește — se aude o voce. A ajuns aproape de rezervorul cel mare.

N-a mai gîndit. A intrat în baracă prin valul de foc. Într-o clipă, a simțit arsura pe mîini. Mîna pe care o ținea la ochi s-a înroșit, haina s-a aprins. Doar cîțiva pași, mai sînt pînă la ventil. Cît de greu sînt ei de făcut! Răsuflarea i s-a oprit și în corp i se strecoară o moleșală. Picioarele îi tremură iar fața îi arde în văpăi. Încă puțin, numai un pas. Iată ventilul! Cu un efort ce numai voința sa puternică i-a ordonat, mîinile i se prind pe ventilul încins. Durerea i se înfige sfredelitor în creier. Dar nu, nu mai simte nimic. Doar atît că ventilul, încleștat în degetele sale, începe să se răsucească, să se înșurubeze. S-a micșorat flacăra sau i se pare? Cît este de greu să înșurubezi cu mîna arsă un ventil. Mai repede, mai repede...

Din baracă s-a auzit un strigăt. În prag, cu fața arsă, cu hainele sfîșiate, clătinîndu-se, dar în ochi cu un licăr ce nu-l poți vedea decît la eroi în clipa vreunei victorii a apărut Filip.

Zeci de brațe s-au întins spre erou și lacrimi erau în ochii bătrînilor petroliști ce văzuseră atîtea în viața lor. L-au dus pe brațe îmbărbătîndu-l, sărutîndu-l.

— Lăsați, nu trebuie. A fost doar datoria mea. Oricare...

...Aici la parcul de rezervoare munca nu-i atît de grea, ca la sonde. Oamenii nu luptă cu îndărătnicia pămîntului și viclenia apelor. Tehnicienii privesc ceasuri și manometre, stabilesc presiuni... Muncă care nu cere de obicei eforturi deosebite. Cîteodată, însă...

După o corespondență
de **DOREL DODEANU**

Zece ani de la înființarea Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș

De curînd, s-au împlinit zece ani de la înființarea Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș, institut cu limba de predare maghiară. Acest eveniment a fost sărbătorit în orașul reședință a Regiunii Autonome Maghiare printr-o sesiune științifică festivă. Membrii corpului didactic, studenții și personalul institutului au adresat Comitetului Central al Partidului o telegramă în care se spune:

„Cu ocazia aniversării a zece ani de la înființarea Institutului Medico-Farmaceutic din Tg. Mureș, corpul didactic, studenții și personalul institutului își îndreaptă gîndul către partidul nostru drag și exprimă profunda recunoștință pentru crearea și dezvoltarea acestui institut cu limbă de predare maghiară, rod al luptei comune a poporului romîn și a minorităților naționale din patria noastră. Lucrările sesiunii științifice au demonstrat legăturile profunde între oamenii de știință romîni și maghiari, iar noi sîntem hotărîți să întărim și mai mult aceste legături, pentru înflorirea patriei noastre comune, Republica Populară Romînă. Făcînd bilanțul realizărilor obținute în acest deceniu, ne angajăm în fața întregului popor, a partidului și guvernului să depunem eforturi și mai mari pentru a pregăti cadre de medici și farmaciști de o înaltă calificare profesională pătrunși de conștiința patriotică a misiunii lor. Ne angajăm de asemenea să promovăm munca științifică în scopul asigurării unei mai bune asistențe medicale a oamenilor muncii din patria noastră, spre binele poporului".

(Agerpres).

INFORMAȚII

Între 9 și 12 iunie va avea loc la Roma Congresul Ligii Naționale a cooperativelor din Italia.

La lucrările Congresului va lua parte o delegație a țării noastre din care fac parte tovarășii Dumitru Dumitrescu, președintele Comisiei de revizie a Centrocoop-ului și Maria Manovici, membră în comitetul executiv al Centrocoop-ului.

Miercuri 8 iunie, ministrul Afacerilor Externe, S. Bughici, a primit în audiență pe ambasadorul extraordinar și plenipotențiar al Republicii Populare Polone la București, Jan Izydorczyk, în legătură cu apropiata depunere a scrisorilor de acreditare.

(Agerpres)

Corespondență telefonică

Ce au arătat alegerile din Sicilia

Paolo Pescetti
Corespondentul „Scînteii tineretului" la Roma

„Mă bucur alături de comuniștii sicilieni pentru faptul că ei au știut, sub atacul tuturor forțelor reacționare, să-și mențină și chiar să-și consolideze pozițiile și așa puternice ale avantgardei comuniste care se află în fruntea forțelor populare progresiste". Aceasta a fost declarația lui Palmiro Togliatti privitoare la rezultatul votului care a avut loc duminică 5 iunie în Sicilia, pentru alegerea parlamentului regional, votare la care au luat parte 2.300.000 de alegători, adică o zecime din alegătorii din întreaga Italie.

Partidele de stînga, socialiștii și comuniștii, au obținut împreună 707.919 voturi, adică 30,5%, realizînd atît ca cifră absolută cît și ca procente, rezultate superioare tuturor alegerilor precedente. Progresul înregistrat de partidele de stînga a cunoscut un ritm crescînd în fiecare din alegerile precedente din Sicilia, iar duminică această tendință s-a confirmat din nou. De la 464.092 voturi realizate cu prilejul alegerilor politice din 18 aprilie 1948, comuniștii și socialiștii au trecut cu ocazia alegerilor pentru parlamentul regional din 1951 la 644.752 voturi; apoi la alegerile politice din 7 iunie 1953 ei au obținut 665.549 voturi; în sfîrșit duminica trecută ei au obținut 707.919 voturi. Deci în decurs de șapte ani forțele de stînga și-au sporit cu 40% sufragiile obținute.

Partidul comunist cu cele 481.975 voturi și cele 20 locuri în adunarea regională și-a confirmat poziția sa ca al doilea partid din insulă. Partidul socialist al lui Nenni cu cele 225.944 de voturi și 10 locuri în parlamentul regional și-a confirmat poziția de al treilea partid de pe insulă în timp ce în ultimile alegeri se afla pe locul al cincilea. Valoarea acestor rezultate este cu atît mai remarcabilă cu cît se ține seama de condițiile în care s-au desfășurat aceste alegeri. Guvernul regional alcătuit din membri ai partidului democrat-creștin și monarhiști și guvernul central alcătuit din membri ai partidelor democrat-creștin, social-democrat și liberal și-au mobilizat toate resursele împotriva forțelor de stînga. Democrat-creștinii și monarhiștii au răspîndit în ajunul alegerilor pe străzile din Salerno, jumătăți de bancnote de cîte o mie și de cîte cinci mii de lire. Alegătorii urmau să capete cealaltă jumătate la sediile acestor două partide după alegeri în cazul unei victorii a guvernului. Corupția, intimidarea religioasă și terorismul — iată armele puse în bătaie pentru a învinge forțele de stînga. „Maffia", banditism înarmat și condus de proprietarii feudali, nu s-a dat înlături de la nici o crimă. Cu cîteva zile înainte de alegeri tînărul organizator sindical socialist, Salvatore Carnevale, a fost ucis în mod sălbatic la Sciara, o comună cu 2.000 de locuitori din provincia Salerno. Cu aceasta, numărul crimelor comise de „maffia" împotriva mișcării populare care luptă pentru reforma agrară, a trecut de 100; 30 de conducători ai mișcării țărănești au fost uciși pînă acum dar nici unul dintre asasini nu a fost arestat sau judecat.

Sicilia este insula în care în fruntea bandei sale, banditul Salvatore Giuliano a ucis și a rănit cu rafale de mitralieră la Portella del Finestre în ziua de 1 mai 1946, zeci de țărani. Cine a ordonat această acțiune, cine a procurat bani și arme banditilor? Aceasta nu se va ști probabil niciodată. S-a aflat totuși la procesul bandei lui Giuliano, că șeful acesteia a fost capturat viu de poliție și că a fost ucis pe loc. S-a aflat de asemenea că locotenentul lui Giuliano — Gasparo Pisciota — se întîlnea cu regularitate cu inspectorul general al poliției din insula Sicilia, care îi acordase un permis de trecere permanent. Se știe că înaltul funcționar al poliției care îndată după capturarea lui Giuliano a ordonat executarea sa în loc să-l întemnițeze în vederea unui proces care să se desfășoare în mod normal, a fost felicitat în mod public și avansat. Aceste lucruri s-au petrecut pe vremea cînd Scelba era ministru de interne. La procesul lui Pisciota, locotenentul lui Giuliano, acesta a refuzat să declare tot ce știa. În schimbul tăcerii i s-a promis un pașaport pentru a putea părăsi Italia. După cîteva luni de închisoare însă Pisciota a fost găsit otrăvit. Printr-o curioasă coincidență la 24 de ore după această „întîmplare" dl. Mario Scelba a fost numit președinte al Consiliului de Miniștri. Un alt membru al statului major al lui Giuliano s-a hotărît atunci să vorbească. N-au trecut însă decît cîteva ore și acesta murea la rîndul lui otrăvit.

Aceasta este Sicilia „maffiei", unde în puțurile de pucioasă „carusii" — copii între 10 și 15 ani muncesc cîte 10-12 ore pe zi — sub bastoanele supraveghetorilor, care nesocotesc orice lege în vigoare cu privire la salarii. În actul de acuzare al unui proces pe care un grup de „carusii" din Mercara l-a intentat patronilor lor de la minele de pucioasă se citește:

„Lucram în apropiere de minele Sciana la confecționarea barelor de pucioasă. Lucram de la ora 7 dimineața pînă la orele 17 seara, și căpătam 400 de lire. În timpul lucrului eram adesea bătut de către supraveghetori, care îmi dădeau pumni în cap și în urechi". (Declarația este semnată de Giovanni Valibene în vîrstă de 15 ani).

„Lucram la căratul sulfului spre mașinile minei de la 6 dimineața pînă la 6 seara pentru un salariu de 250 de lire. Eram adesea bătut". (Declarație semnată prin punerea amprentelor de Marco Pisete de 13 ani, analfabet).

„Împreună cu fratele meu lucram la „Calderoni" în minele de la Ferrara. Munceam 12 ore pe zi pentru 200 de lire. Adesea am fost bătuți de diverși supraveghetori cu lovituri de vînă de bou pentru a ne sili să muncim într-un ritm tot mai rapid". (Declarația făcută de Marco Pietro, analfabet, în vîrstă de 11 ani).

Iată ce fel de lucruri se petrec în Sicilia, după ani de guvernare regională a democrat-creștinilor și monarhiștilor. Progresul forțelor populare se plătește cu sacrificii din cele mai grele. Pentru schimbarea acestei stări de lucruri este necesară unirea tuturor forțelor de pe insulă care sînt atașate păcii. Tînăra generație din Sicilia se strînge în jurul partidelor de stînga. In cursul ultimelor alegeri a votat un nou contingent de tineri, alcătuit din circa 50.000 de alegători. Noile succese obținute de forțele de stînga confirmă faptul că acest tineret a votat în majoritate pentru partidele comunist și socialist. In provincia Ragussa, unde tinerii comuniști s-au bătut cu înverșunare pentru a împiedica cedarea către americani a bogatelor zăcăminte de petrol, partidele de stînga au trecut de la 35 la sută la 39 la sută din totalul voturilor.

Astfel a răspuns populația din Ragussa la sentința prin care cu trei săptămîni înainte de alegeri doi tineri care au înfipt drapelul italian pe puțurile petrolifere ale lui „Shell" au fost condamnați.

Învățămintele care decurg din alegerile din Sicilia sînt valabile nu numai pentru această insulă, ci și pe plan național. Votul din Sicilia constituie o confirmare a aspirațiilor marii majorități a poporului de a vedea înfăptuindu-se o politică nouă cu totul deosebită de aceea care a fost urmată pînă astăzi de către partidul democrat-creștin și aliații săi.

Aliații partidului democrat-creștin în Sicilia au pierdut cu toții numeroase voturi. Neo-fasciștii au pierdut 50.000 de voturi, liberalii au pierdut 15.000 voturi, adică 15 la sută din totalul voturilor lor; social-democrații au pierdut 20.000 de voturi sau un sfert din totalul voturilor lor, care se reduc astăzi la mai puțin de 3 la sută din întregul corp electoral.

Votul din Sicilia are însemnătatea unei puternice lovituri date guvernului Scelba, întrucît a dovedit că coaliția guvernamentală, alcătuită din partidele democrat-creștin, liberal și social-democrat, constitue în țară o minoritate.

Masele populare și mai cu seamă tînăra generație doresc o politică nouă de progres și pace.

DUPĂ ZECE LUNI DE ȘCOALĂ

Anul școlar se va termina în curînd. Se vor încheia zece luni de cînd tovarășa Zoe Pop s-a prezentat ca dirigintă în fața elevelor clasei a VIII-a F. a Școlii medii serale din Ploești.

— Sînt diriginta voastră. Va trebui să ne cunoaștem, să ne împrietenim și să nu ne ascundem niciodată lipsurile. Numai prin încredere reciprocă și stimă vom putea lucra bine învingînd toate greutățile începutului. Eu vă voi ajuta oricînd veți avea nevoie...

Diriginta își dădea seama că nu e de loc ușor să lucrezi cu o clasă de eleve care ziua sînt în producție iar seara la școală. Nivelul lor de cunoștințe era foarte diferit: unele au întrerupt cursurile de 2—3 ani, altele de 10—15 ani; unele între timp au continuat să mai citească, altele însă au încetat de a mai cerceta cărțile de școală, s-au desobișnuit de a mai studia.

După cîteva săptămîni de școală, tovarășa Pop a început să-și cunoască elevele, să devină din ce în ce mai apropiată de ele și să-și dea seama cum ar trebui rezolvate problemele ce se ridică în fața clasei. Așa de pildă, cînd frecvența la cursuri era scăzută, tovarășa Pop se străduia să ducă o muncă susținută pentru mobilizarea elevelor, se interesa de programul lor de muncă, cînd era nevoie intervenea la întreprinderi sau instituții pentru ca fetele să nu mai fie reținute peste program.

Eleva Elena Helhianu avea cele mai multe absențe. Diriginta a căutat s-o facă să înțeleagă nu numai că e necesar să învețe ci să și frecventeze cursurile; „în clasă înțelegi mai bine lecțiile, iar apoi acasă le poți aprofunda temeinic. Absențele nu sînt îngăduite chiar dacă ești elevă bună". Vorbele dirigintei n-au mers în vînt; Elena și-a înțeles greșeala și a început să vină regulat la școală.

Un alt caz care a preocupat-o mult pe tovarășa Pop a fost cel al elevei Maria Mihăilescu. Deși muncește ca instructoare de pionieri, ea nu respecta disciplina școlară. Își sfida colegii și uneori chiar profesorii, dînd răspunsuri obraznice. Nu-și pregătea lecțiile, uneori absenta de la ore, în clasă vorbea urît cu colegele. Se purta necuviincios cu profesorul Gheorghe Cosma, căutînd totdeauna să se evidențieze prin cîte o întrebare nelalocul ei. Pentru că ea lipsise o perioadă de la școală, într-o zi profesorul Cosma vru s-o examineze, împreună cu alte două eleve certate cu frecvența. Maria însă răspunse foarte obraznic: „numai eu cu Georgescu și Nenu sîntem eleve în clasă? Dacă e așa, puneți-ne doi și nu ne mai ascultați". Această atitudine stîrni indignarea clasei. Mai fusese criticată și în alte dăți; acum însă au reacționat toate colegele. condamnînd felul elevei Mihăilescu de a privi îndatoririle școlare. Colectivul clasei era unanim în această părere. La început nu i-a păsat. Văzîndu-se mereu dezaprobată și dîndu-și seama de faptul că obrăzniciile sale în loc să o „ridice" în ochii clasei, nu-i aduceau decît critici severe, Maria a căutat să-și controleze atitudinea, să intre tot mai mult pe făgașul adevăratei discipline școlare.

Dar în clasa a VIII-a F diriginta a dat în scurt timp și peste cazuri pe care nu și le putea explica destul de bine și, cu toată experiența sa de pedagogă, îi venea greu să spună „așa trebuie să procedez". Un astfel de caz era cel al Stelei Dan, o tînără mereu retrasă, cu firea închisă. N-o auzeai participînd la discuții, nici în timpul recreațiilor, nici în timpul orelor cînd se dezbăteau diferite probleme ridicate de profesori. Doar cînd era ascultată și nu știa lecția o auzeai răspunzînd sec sau uneori obraznic: „ce să fac dacă nu pot să învăț?"

Eleva Dan lipsea dese ori de la școală și nu studia cele predate la cursuri dînd impresia că nu vrea să învețe decît atît cît să promoveze clasa.

În majoritatea lor, elevele dintr-a VIII-a F înțelegeau că ele trebuie să învețe, să muncească conștiincios nu numai în producție ci și pe băncile școlii. Cele bune erau îndemnate să le sprijine pe cele mai slab pregătite, să le atragă în colectivul celor silitoare. Pentru nepăsarea sa, Stela a fost criticată de către colege. Dar la tot ce i se spunea ea răspundea invariabil: „nu pot face nimic mai mult".

Intr-o zi, cînd neștiind nimic la literatură, tovarășa Zoe Pop i-a dat nota 2, Stela a plecat pentru moment capul, iar apoi a izbucnit:

— De ce am luat nota 2?... N-am să mai vin la școală!... Dacă iau note rele de ce mai stau aici...

După toate acestea clarificarea situației în care se găsea eleva nu putea suferi amînare. Diriginta a început să caute a discuta cu Stela „cea retrasă" să o întrebe despre diverse lucruri nelegate de școală. Intr-o seară tov. Pop își întîlni eleva la piață — făcînd cumpărături. Altădată o văzu ieșind grăbită dintr-un magazin.

— Nu m-am preocupat îndeajuns s-o cunosc pe fata aceasta, se mustra diriginta. N-am făcut încă tot ce se putea...

Deși nu întrezărea rezultatul strădaniilor sale, tov. Pop a continuat să se intereseze mai mult de eleva Dan, să-i cunoască preocupările pentru a ști cum să intervină, cum să o ajute. Într-o duminică profesoara a invitat-o pe Stela la ea acasă. Au discutat despre școală, despre diferite probleme personale ale Stelei.

Încetul cu încetul acum lucrurile deveneau mai limpezi. Stela era derutată. Ea e responsabila chioșcului farmaceutic a Gării de Nord din Ploești. Aici lucrează singură. De la lucru merge la școală, iar de acolo, cînd vine acasă, nu găsește pe nimeni cu cine să mai schimbe o vorbă, n-are cui să-i împărtășească bucuriile și necazurile sale. Moralul ei trebuia ridicat și înspre aceasta s-a îndreptat atenția dirigintei. Pe de o parte ea o încuraja, pe de alta discuta cu profesorii să facă același lucru, bineînțeles fără a renunța la exigență.

Într-o discuție cu tov. Pop, întrebată despre prieteniile pe care le are, Stela a răspuns neașteptat:

— Am o singură prietenă, o farmacistă. Întotdeauna îmi place să leg prietenii cu oameni mai pregătiți decît mine, oameni de la care am ce învăța.

Se desprindea de aici că totuși ea nu e străină de dorința de a învăța. Și pe zi ce trecea hotărîrea dirigintei de a o ajuta pe Stela era tot mai mare.

Formele de ajutorare a elevei Dan erau felurite. Așa de pildă Stela întîmpina mari greutăți la limba și literatura romînă, specialitatea tovarășei Zoe Pop. Eleva nu citea. Profesoara i-a indicat să studieze anumite capitole din Istoria literaturii romîne pentru clasa a VIII-a urmărind o dacă citește cele recomandate. Apoi în afara orelor de curs au început să discute împreună despre problemele ridicate în materialul de lectură.

La gramatică, unde Stela lipsise destul de mult, tovarășa Pop îi făcu un plan de studiu individual în care era cuprins tot ce trebuie să se cunoască despre substantiv, despre adjectiv, verb și celelalte părți de vorbire. În orele de consultație profesoara o controla îndeaproape cum își îndeplinește planul de studiu. Încetul cu încetul a devenit mai silitoare, a început să facă progrese. Laudele tovarășei profesoare, cuvintele ei spuse cu atîta hotărîre: „Stela, tu poți să înveți" — îi serveau drept un imbold.

Dar eleva Dan avea deficiențe și în privința scrisului. Profesoara a început să-i ia des caietele să le corecteze și pentru ca într-adevăr să o ajute, pe lîngă sublinierea tuturor greșelilor, îi făcea în scris observații suplimentare, îi cerea să-și transcrie lucrarea. Greșelile mai mari le reținea și urmărea ca Stela să nu le mai repete.

Cu timpul și aceste greutăți au fost învinse. Stela și-a îmbunătățit ortografia, scrie mai corect și se exprimă mult mai clar. În prezent se poate spune cu certitudine că Dan Stela s-a ridicat în ultimele pătrare. Cazul ei a dovedit odată mai mult cît de important e ca un educator să fie apropiat de elevi, să-i cunoască bine din toate punctele de vedere.

Anul școlar se va încheia în curînd. Se vor împlini zece luni de cînd tovarășa Zoe Pop a pășit pentru prima dată pragul clasei a VIII-a F. Zece luni nu e chiar atît de mult, dar totuși cît de multe s-au schimbat în acest timp în clasa a VIII-a F. Dintr-o clasă codașă, neomogenă, considerată de profesori foarte grea, ea se prezintă astăzi ca un colectiv închegat, cu un nivel mediu de pregătire mult ridicat, care-i va asigura încheierea anului școlar cu succese însemnate.

C. MANCIUR

O nouă afirmare a politicii de pace şi colaborare a U.R.S.S.

Ziarele de ieri au publicat un nou şi însemnat document de politică internaţională: nota Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane (Germania occidentală). Acest document constituie încă o ilustrare vie a politicii consecvente de pace şi colaborare între popoare a Uniunii Sovietice — politică promovată de statul sovietic încă din primele zile ale existenţei lui.

La baza acestei politici stă principiul leninist al coexistenţei paşnice între diferite state, indiferent de structura lor socială şi politică. Traducînd în viaţă în mod permanent această politică, partidul şi guvernul Uniunii Sovietice întreprind acţiuni care se bucură de sprijinul unanim al popoarelor iubitoare de pace de pretutindeni. Un ecou puternic l-au avut în întreaga lume, recentele tratative sovieto-iugoslave de la Belgrad. Incheiate cu succes, aceste tratative constituie o contribuţie importantă adusă cauzei păcii şi colaborării internaţionale. In afară de aceasta, în ultima vreme, statul sovietic a întreprins şi alte numeroase acţiuni menite să ducă la slăbirea încordării internaţionale, cum sînt propunerile sovietice prezentate în subcomitetul comisiei O.N.U. pentru dezarmare, eforturile guvernului U.R.S.S. pentru convocarea unei conferinţe a marilor puteri, tratativele sovieto-austriace care au dus la semnarea Tratatului de stat cu Austria. Acestor iniţiative de pace ale Uniunii Sovietice, li se adaugă acum Nota Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane, privind normalizarea relaţiilor între U.R.S.S. şi Germania occidentală.

„Experienţa istoriei — se spune în nota sovietică — învaţă că menţinerea şi întărirea păcii în Europa depind într-o măsură hotărîtoare de existenţa unor relaţii normale, bune, între popoarele sovietice şi german. Pe de altă parte, lipsa unor asemenea relaţii între cele două popoare nu poate să nu dea naştere la nelinişte în Europa şi să nu agraveze încordarea internaţională generală. O asemenea situaţie convine numai forţelor agresive, interesate în menţinerea încordării în relaţiile internaţionale. Or, cel care vrea menţinerea şi întărirea păcii nu poate să nu dorească normalizarea relaţiilor între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană".

Judecînd prin prizma faptelor, este evident că popoarele U.R.S.S. şi Germaniei sînt cele mai interesate într-o astfel de normalizare a relaţiilor lor. In trecut, cînd au existat relaţii de prietenie şi colaborare între U.R.S.S. şi Germania, ambele ţări au tras mari foloase. Dimpotrivă, relaţiile încordate, duşmănoase între poporul sovietic şi german au avut repercursiuni grele, dureroase pentru amîndouă popoarele. Cele mai mari pierderi umane şi materiale în cele două războaie mondiale le-au avut popoarele sovietic şi german.

In prezent, cercurile agresive din unele state urzesc planuri care au drept scop să opună Uniunea Sovietică şi Germania occidentală una împotriva celeilalte şi să împiedice îmbunătăţirea relaţiilor dintre cele două state. Traducerea în fapt a acestor planuri duşmănoase poate duce la un nou război, mai crud şi mai pustiitor decît toate războaiele de pînă acum. Dezlănţuirea unui astfel de măcel ar transforma în mod inevitabil teritoriul Germaniei într-un cîmp de luptă şi distrugeri. Nu se poate îngădui, se arată în nota Guvernului Sovietic, ca evenimentele să evolueze pe o astfel de cale. Primejdia ce ameninţă poate fi preîntîmpinată dacă între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană vor fi stabilite relaţii normale, bazate pe încredere reciprocă şi colaborare paşnică.

Poporul sovietic nutreşte sentimente de prietenie faţă de poporul german şi ţine seama de aspiraţiile lui. Acest lucru este dovedit cu prisosinţă de poziţia Uniunii Sovietice în rezolvarea problemei germane în anii de după cel de al doilea război mondial — poziţie care corespunde intereselor naţionale vitale ale poporului german. In acelaşi sens trebuie subliniate relaţiile de prietenie stabilite între Uniunea Sovietică şi R. D. Germană care se dezvoltă pe baza trainică a egalităţii în drepturi şi neamestecului în treburile interne.

Propunînd stabilirea şi dezvoltarea unor relaţii normale cu Republica Federală Germană, Guvernul Sovietic porneşte de la faptul că asemenea relaţii vor contribui la rezolvarea problemelor nereglementate privind întreaga Germanie şi vor trebui să ajute la rezolvarea principalei probleme a poporului german — restabilirea unităţii sale în cadrul unui stat democrat şi iubitor de pace.

In notă se arată că Guvernul Sovietic atribuie o deosebită importanţă statornicirii unor relaţii mai stabile în domeniul comerţului între U.R.S.S. şi Republica Federală Germană. In trecut Uniunea Sovietică şi Germania au avut largi relaţii comerciale reciproce, circulaţia mărfurilor ridicîndu-se adesea la o cincime din întregul comerţ exterior al celor două ţări. In prezent, comerţul între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană are un caracter limitat şi nestabil. U.R.S.S., se arată în nota Guvernului Sovietic, care dispune de o industrie la un înalt nivel de dezvoltare şi de o agricultură în creştere, consideră posibil să ridice considerabil nivelul comerţului ei cu firmele vest-germane, ceea ce nu poate să nu aibă o mare importanţă în deosebi în condiţiile nestabilităţii economice crescînde din unele ţări.

Pe lîngă legăturile economice, în normalizarea relaţiilor dintre U.R.S.S. şi Republica Federală Germană un rol important îl pot avea legăturile culturale. In acest sens există vechi tradiţii spirituale dintre cele două popoare, tradiţii care pot şi trebuie să servească dezvoltării colaborării ştiinţifice, culturale şi tehnice dintre cele două ţări.

Guvernul Sovietic, se arată în notă, consideră că anularea aşa-zisului statut de ocupaţie pentru Germania occidentală, care a îngrădit legăturile ei politice externe, precum şi adoptarea de către Sovietul Suprem a legii cu privire la încetarea stării de război între U.R.S.S. şi Germania şi la stabilirea între ele de relaţii paşnice — creează în prezent condiţiile necesare pentru normalizarea şi stabilirea de relaţii nemijlocite între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană.

Dat fiind aceasta, Guvernul Sovietic propune Guvernului Republicii Federale Germane stabilirea de relaţii directe diplomatice şi comerciale, precum şi culturale, între cele două state. In notă se arată că Guvernul Uniunii Sovietice ar saluta sosirea la Moscova în viitorul cel mai apropiat a Cancelarului Republicii Federale Germane, K. Adenauer precum şi a altor reprezentanţi ai Guvernului Republicii Federale Germane.

Insemnătatea deosebită a notei guvernului sovietic constă între altele în aceea că ea corespunde pe deplin intereselor celor mai largi pături ale poporului german. De mai multă vreme, diferite cercuri politice din Germania occidentală au subliniat necesitatea şi s-au arătat de acord cu ideea unui contact direct, la un înalt nivel, între reprezentanţii celor două state.

Este lesne de înţeles că normalizarea relaţiilor între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană corespunde întru totul nu numai intereselor naţionale ale Germaniei şi Uniunii Sovietice ci şi intereselor întăririi păcii şi securităţii tuturor statelor europene. Acest lucru este dovedit şi de largul şi puternicul ecou al notei guvernului sovietic în întreaga lume.

Poporul şi Guvernul romîn sprijină cu căldură ideea creării unei Germanii unite care să devină un factor de stabilitate în Europa, a unei Germanii care să se integreze într-un sistem de securitate colectivă europeană. Dorinţa noastră de înţelegere şi colaborare este reflectată în relaţiile prieteneşti pe care le avem cu R. D. Germană, relaţii bazate pe respectarea independenţei şi suveranităţii naţionale şi pe avantaje reciproce.

De aceea poporul şi tineretul romîn susţin din toată inima nota Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane — notă care ţine seama de năzuinţele poporului german, a tuturor popoarelor iubitoare de pace din Europa şi din întreaga lume.

Puternicul ecou al notei Guvernului Sovietic către Guvernul Republicii Federale Germane

GERMANIA

BERLIN 8 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă că Consiliul de Miniştri ai Germaniei occidentale s-a întrunit în dimineaţa zilei de 8 iunie sub preşedinţia cancelarului Adenauer pentru a examina textul notei guvernului sovietic.

Intr-un prim comunicat oficial consacrat acestei note, guvernul federal declară că „salută propunerea conţinută în nota Uniunii Sovietice de a se stabili relaţii diplomatice, comerciale şi culturale între Uniunea Sovietică şi Republica Federală". „Nota sovietică, se spune în continuare în comunicat, pune anumite probleme care necesită un studiu prealabil. Acest studiu a început. Trebuie să se spere că rezultatul acestui studiu va fi recunoaşterea utilităţii unei întîlniri a cancelarului federal cu oamenii de stat din Uniunea Sovietică".

★

BONN 8 (Agerpres). — Agenţia France Presse anunţă: „Guvernul Germaniei occidentale se va întruni din nou miercuri seara în şedinţă extraordinară pentru a examina invitaţia adresată cancelarului Adenauer de către guvernul sovietic".

★

BONN 8 (Agerpres). — După cum anunţă agenţia vest-germană D.P.A., cercurile guvernamentale din Germania occidentală au declarat în unanimitate că propunerile cuprinse în nota sovietică „trebuie examinate cu cea mai mare atenţie în profunzime".

La anunţarea notei sovietice din 7 iunie Bundestagul şi-a întrerupt lucrările pentru a permite grupurilor parlamentare să se întrunească în scopul examinării notei sovietice şi stabilirii punctului lor de vedere. Dar chiar înainte de convocarea acestor şedinţe, numeroşi deputaţi au salutat propunerile sovietice.

Preşedintele Bundestagului, Gerstenmaier, a declarat: „Sînt de părere că trebuie acceptată invitaţia de a trimite un reprezentant la Moscova".

Erich Ollenhauer, preşedintele partidului social-democrat a anunţat că partidul său va cere guvernului Republicii Federale să accepte invitaţia sovietică.

Ollenhauer a subliniat în încheiere că nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane se încadrează în politica U.R.S.S. care urmăreşte reglementarea pe calea tratativelor a problemelor europene în suspensie.

★

BERLIN 8 (Agerpres). — Presa vestgermană publică la loc de frunte nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane precum şi numeroase comentarii în legătură cu aceasta.

Ziarul vest berlinez „Der Tag" (legat de partidul creştin democrat al lui Adenauer) califică nota sovietică din 7 iunie drept „un eveniment istoric". Ziarul cere ca această notă să fie examinată cu cea mai mare atenţie la Bonn, în special sub aspectul contribuţiei pe care ea o poate aduce la slăbirea încordării în relaţiile internaţionale.

Ziarul de influenţă americană „Der Tagesspiegel" subliniază că Adenauer „se află probabil în faţa unei hotărîri care va avea cele mai importante consecinţe pentru viitorul Germaniei". Ziarele social-democrate „Telegraf" şi „Neue Rhein Zeitung" cer guvernului Adenauer să accepte invitaţia guvernului sovietic. „Bonnul, scrie „Telegraf", se află în faţa unei şanse unice în istoria sa".

★

BERLIN 8 (Agerpres). — Comentînd la 7 iunie pasajul din Nota Guvernului Sovietic, în care se propune stabilirea de relaţii diplomatice, comerciale şi culturale între Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană, un purtător de cuvînt al guvernului vest-german a declarat că guvernul Republicii Federale „este gata să stabilească relaţii diplomatice cu Uniunea Sovietică".

Agenţia citează declaraţiile mai multor oameni politici vest-germani în legătură cu nota sovietică. Karlo Schmidt, vicepreşedinte al Bundestagului, a calificat nota guvernului sovietic drept un „eveniment remarcabil". Ministrul pentru problemele Bundesratului Von Merkatz, a declarat că invitaţia Uniunii Sovietice trebuie studiată cu minuţiozitate.

In cercurile cu autoritate ale Uniunii creştin-democrate — Uniunii creştin-sociale, continuă agenţia, s-a declarat în seara zilei de 7 iunie că invitaţia Moscovei adresată Guvernului Federal trebuie studiată neîntîrziat în amănunt.

Hermann Schwan, deputat din partea Partidului liber democrat, s-a pronunţat hotărît pentru acceptarea invitaţiei Guvernului Sovietic. Jakob Altmayer deputat din partea partidului social-democrat din Germania s-a pronunţat de asemenea în mod pozitiv. „Trebuie să acceptăm această invitaţie — a spus el. Pasul Moscovei are o însemnătate uriaşă".

★

BERLIN 8 (Agerpres). — Presa berlineză democrată a publicat la 8 iunie corespondenţa A.D.N. din Moscova în legătură cu nota guvernului sovietic adresată guvernului Republicii Federale Germane.

Ziarul „Neues Deutschland" subliniază că guvernul sovietic consideră că este de dorit să se stabilească un contact personal între oamenii de stat ai celor două ţări.

In ştirile publicate de ziare se subliniază că, după părerea guvernului sovietic, interesele păcii şi securităţii europene, precum şi interesele naţionale ale popoarelor sovietic şi german cer normalizarea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană.

FRANŢA

PARIS 8 (Agerpres). — TASS transmite: — Ziarele pariziene au publicat la 8 iunie pe prima pagină şi sub titluri mari informaţii despre nota guvernului sovietic către guvernul Republicii Federale Germane.

Din comentariile unor ziare de dreapta reiese neliniştea provocată de faptul că iniţiativa Uniunii Sovietice îndreptată spre întărirea păcii, îşi pune pecetea pe întreaga situaţie internaţională. Comentatorul ziarului „Franc-Tireur" notează că „diplomaţia sovietică acţionează impetuos". Ziarul „L'Aurore" îndeamnă pe diplomaţii occidentali „să se trezească din somn", subliniind că iniţiativa aparţine politicii externe sovietice.

Senatorul Michel Debre scrie în ziarul „Combat": „Se creează impresia că guvernele american, englez, francez şi alte cîteva guverne au fost luate prin surprindere". „Potrivit lui Debre, acţiunile dinamice ale diplomaţiei sovietice „pot stîrni un ecou deosebit de profund în rîndurile opiniei publice".

„L'Aurore" şi alte ziare consideră că propunerea conţinută în nota sovietică nu poate fi refuzată de cancelarul Adenauer. „A refuza invitaţia, scrie „Combat", ar însemna pentru cancelar adîncirea izolării sale şi chiar îndepărtarea de el a unora dintre adepţii săi".

Observatorul ziarului „Figaro" subliniază că propunerea sovietică va stîrni un ecou favorabil în rîndurile opiniei publice germane şi că ea „este de natură să atragă pe industriaşii de cealaltă parte a Rinului, lipsită de tradiţionalele lor pieţe din Europa răsăriteană".

ANGLIA

LONDRA 8 (Agerpres). — Ziarul „Yorkshire Post", comentînd nota sovietică adresată guvernului republicii federale germane, subliniază că cancelarului Adenauer „nu-i va fi uşor să respingă această invitaţie, cu atît mai mult cu cît ea este însoţită de referirea concretă la faptul că economia germană şi cea rusă se complectează în multe privinţe".

S.U.A.

NEW YORK 8 (Agerpres). — TASS transmite: Ziarele de dimineaţă din New York anunţă în primele pagini sub titluri mari nota guvernului sovietic adresată Republicii Federale Germane. Ziarele subliniază îndeosebi propunerile conţinute în notă cu privire la stabilirea de relaţii diplomatice şi comerciale între U.R.S.S. şi Republica Federală Germană şi cu privire la invitarea cancelarului Adenauer la Moscova.

Tonul comentariilor presei americane arată însă că nota guvernului sovietic, îndreptată spre normalizarea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Republica Federală Germană, a stîrnit nelinişte şi o atitudine negativă în cercurile oficiale de la Washington.

Astfel, comentatorul Reston semnează în ziarul „New York Times" un articol în care încearcă să califice nota sovietică ca o măsură „avînd drept scop să-l rupă pe Adenauer de alianţa occidentală". In articolul lui Reston se face în mod evident simţită neliniştea în legătură cu faptul că nota sovietică ar putea „să-i convingă pe germani înainte de întîlnirea celor patru mari că Germania ar avea mai mult de cîştigat din punct de vedere politic şi economic rămînînd în afara coaliţiei occidentale", precum şi că Germania occidentală „ar cîştiga mai mult folosindu-şi forţa industrială şi de muncă pentru dezvoltarea unui comerţ paşnic cu lumea comunistă decît alăturîndu-se blocului antisovietic şi canalizîndu-şi energia şi industria spre producţia de arme.

După ce arată că propunerea sovietică va provoca fără îndoială discuţii importante în cadrul tratativelor aliate şi în cadrul conferinţei miniştrilor afacerilor externe care va avea loc la New York săptămîna viitoare şi că „nici un om politic german — nici măcar Adenauer — nu poate respinge propunerea sovietică fără o atentă examinare", Reston recomandă cancelarului „reţete" care, după părerea lui, ar putea anihila de fapt propunerea sovietică privind normalizarea relaţiilor dintre Uniunea Sovietică şi Germania occidentală...

Declaraţia lui J. Nehru la sosirea la Moscova

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: După cum s-a mai anunţat, la 7 iunie au sosit la Moscova într-o vizită oficială Jawaharlal Nehru, primul ministru şi ministru al Afacerilor Externe al Republicii India şi persoanele care îl însoţesc.

Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India, a rostit în faţa microfonului următoarea cuvîntare:

Am avut de mult dorinţa de a veni în Uniunea Sovietică. Am dorit de mult să viu aici, în acest cunoscut şi minunat oraş. Astăzi această dorinţă se împlineşte. Sînt foarte fericit că am venit. Mă consider un călător; am venit aici ca un călător care a adus cele mai bune urări guvernului vostru, poporului vostru. Am venit aici pentru a vă cunoaşte mai bine şi mai mult. Şi sînt convins că vizita mea aici va întări relaţiile noastre. Sînt recunoscător pentru primirea caldă şi prietenească ce mi s-a făcut. Cei prezenţi au aplaudat cu căldură cuvîntarea lui Jawaharlal Nehru.

Automobilele au părăsit apoi incinta aerodromului, îndreptîndu-se spre clădirea destinată să servească drept reşedinţă lui J. Nehru la Moscova. Oaspeţii au fost salutaţi cu căldură de zeci de mii de oameni ai muncii din Capitală care s-au înşiruit pe ambele părţi ale şoselei Leningrad.

Pretutindeni au răsunat aplauze furtunoase prieteneşti ale zecilor de mii de oameni, s-au auzit aclamaţii de prietenie, urări sincere de bun venit, urări de fericire adresate poporului indian, urări de prosperitate, urări de pace generală.

Primirea lui J. Nehru de către N. A. Bulganin şi V. M. Molotov

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS

In dimineaţa zilei de 8 iunie, N. A. Bulganin, preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. l-a primit pe Jawaharlal Nehru, primul ministru al Republicii India. Dl. Nehru a fost însoţit de K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii India în U.R.S.S.

La întrevederea dintre Jawaharlal Nehru şi N. A. Bulganin au fost de faţă V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministru al Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi M. A. Menşikov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Sovietice în Republica India.

★

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS

In dimineaţa zilei de 8 iunie V. M. Molotov, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S. l-a primit pe Jawaharlal Nehru, primul ministru şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii India.

Jawaharlal Nehru a fost însoţit de K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii India în U.R.S.S.

La întrevedere au fost de faţă V. V. Kuzneţov, loctiitor al ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S. şi M. A. Menşikov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Sovietice în Republica India.

Dejunul oferit de V. M. Molotov în cinstea lui Nehru

MOSCOVA 8 (Agerpres). — TASS transmite: V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a oferit un dejun în cinstea lui Jawaharlal Nehru, primul ministru şi ministrul Afacerilor Externe al Republicii India, care a venit la Moscova într-o vizită oficială.

La dejun au luat parte Jawaharlal Nehru, fiica sa Indira Gandhi, N. R. Pillai, secretar general al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii India, M. A. Hussein, şeful departamentului pentru Europa din Ministerul Afacerilor Externe al Republicii India, K. P. S. Menon, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii India în U.R.S.S.

Din partea sovietică au luat parte la dejun N. A. Bulganin, N. S. Hruşciov, L. M. Kaganovici, G. M. Malenkov, A. I. Mikoian, M. G. Pervuhin, M. Z. Saburov, I. A. Benediktov, I. G. Kabanov, M. D. Kovrighina şi N. A. Mihailov, miniştri ai U.R.S.S.; A. A. Gromîko şi V. V. Kuzneţov, loctiitori ai Ministrului Afacerilor Externe al U.R.S.S.; M. A. Menşikov, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Uniunii Sovietice în Republica India; F. F. Molocikov, şeful protocolului din Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S.

Dejunul s-a desfăşurat într-o atmosferă extrem de cordială şi prietenească.

Declaraţiile făcute de Ali Sastroamidjojo după vizita făcută în R. P. Chineză

DJAKARTA 8 (Agerpres).—China Nouă transmite:

La 7 iunie, primul ministru al Indoneziei, Ali Sastroamidjojo, a sosit la Djakarta după vizita pe care a făcut-o în R. P. Chineză. La sosirea sa pe aeroportul Djakarta premierul Sastroamidjojo a declarat printre altele:

Vizita mea trebuie privită în spiritul conferinţei de la Bandung şi al declaraţiilor oficiale făcute în cadrul acestei conferinţe şi mai ales în spiritul înţelegerii reciproce care a fost realizată între cele două ţări — Indonezia şi China.

In această privinţă, în timpul şederii mele în China am procedat la un schimb de păreri cu conducători de frunte ai R.P. Chineze, în special cu premierul Ciu En-lai. Acest schimb de păreri a dus la realizarea unei înţelegeri comune cu privire la ajutorul care trebuie acordat în vederea aplicării hotărîrilor conferinţei ţărilor din Asia şi Africa.

Mai mult, propunerea Indoneziei de a-şi oferi bunele oficii în explorarea posibilităţilor unor tratative între R.P. Chineză şi S.U.A. a fost una din chestiunile pe care le-am discutat cu premierul Ciu En-lai. Propunerea Indoneziei legată de eforturile altor ţări prietene a fost primită favorabil.

In încheiere, pot spune că vizita mea în R. P. Chineză a dat rezultate bune şi a contribuit la întărirea relaţiilor paşnice şi de prietenie dintre noua Indonezie şi noua Chină pe o bază mai largă, întemeiată pe principiile avantajului reciproc şi neintervenţiei.

Sesiunea Comisiei Dunării

BUDAPESTA 8 (Agerpres). — M. T. I. transmite: La 8 iunie s-a deschis la Budapesta cea de a 12-a sesiune a Comisiei Dunării la care participă delegaţiile tuturor ţărilor membre ale comisiei: Cehoslovacia, Ungaria, Iugoslavia, Romînia, Bulgaria, Uniunea Sovietică.

Deschizînd sesiunea, preşedintele comisiei E. Sik, a subliniat că în ultima lună au avut loc mai multe evenimente importante care au contribuit la întărirea înţelegerii reciproce între popoare. El s-a referit în special la două evenimente care afectează în mod direct comisia: semnarea Tratatului de stat cu Austria şi declaraţia sovieto-iugoslavă.

Sesiunea a aprobat în unanimitate următoarea ordine de zi:

1. Comunicare a directorului aparatului Comisiei Dunării asupra îndeplinirii planului de activitate pe anul 1955.
2. Comunicări ale reprezentanţilor ţărilor membre ale Comisiei Dunării asupra aplicării recomandărilor privind unificarea regulilor de control vamal şi sanitar pe Dunăre.
3. Raportul directorului aparatului Comisiei Dunării cu privire la materialele culese de la membrii comisiei referitoare la controlul fitosanitar şi veterinar.
4. Examinarea dării de seamă privind executarea bugetului pe anul 1954 şi a bugetului pe anul 1955 pînă la data de 1 iunie.
5. Discutarea ordinei de zi preliminare şi a datei convocării celei de a 13-a sesiuni a Comisiei Dunării.

Sesiunea a ascultat rapoartele la punctele unu şi trei de pe ordinea de zi.

La 9 iunie vor avea loc şedinţe ale grupurilor de lucru ale comisiei.

Declaraţiile lui Eisenhower la o conferinţă de presă

VASHINGTON 8 (Agerpres). — TASS transmite: — In cadrul conferinţei sale de presă, preşedintele Eisenhower a declarat că este de acord ca durata conferinţei şefilor guvernelor celor patru puteri să se prelungească pînă la şase zile, în cazul cînd se va putea stabili din timp durata limită a conferinţei. Preşedintele consideră că nu trebuie să se aştepte prea mult de la o primă conferinţă, însă trebuie să se spere că această conferinţă va contribui la crearea unei noi atmosfere în care activitatea să fie rodnică.

El a arătat că în lume există credinţa că tratativele la nivelul cel mai înalt vor deschide noi căi pentru un acord.

Eisenhower a deschis conferinţa de presă printr-o declaraţie neoficială din proprie iniţiativă în legătură cu invitaţia făcută lui Adenauer de către guvernul sovietic de a vizita Moscova, pentru a examina problemele care prezintă un interes comun. El a spus: Statele Unite cred că Adenauer va rămîne de partea aliaţilor şi prietenilor săi.

La întrebarea dacă intenţionează sau nu să se întîlnească cu Adenauer înainte de întîlnirea de la San Francisco a miniştrilor afacerilor externe ai celor patru puteri, preşedintele a răspuns că Adenauer se va întîlni cu el la un dejun la 14 iunie.

La întrebarea dacă Statele Unite obiectează sau nu împotriva posibilităţii normalizării relaţiilor sovieto-germane, şi dacă manifestă sau nu vreo nelinişte în legătură cu aceasta, Eisenhower a răspuns că această chestiune s-a pus în ajun, după consfătuirea sa cu Dulles. Preşedintele a arătat în continuare că în ceea ce îl priveşte poate da un răspuns negativ la această întrebare.

SCURTE ŞTIRI

● La 8 iunie, preşedintele Austriei Theodor Korner a semnat actul de ratificare a Tratatului de stat cu privire la restabilirea unei Austrii independente şi democrate, care a fost aprobat de cele două Camere ale parlamentului austriac.

Actul de ratificare a fost semnat de asemenea de cancelarul Federal Raab şi de vice-cancelarul Scharf.

● Ziarul „Borba" a publicat următoarea informaţie: „Luni, 6 iunie, S. Priţa, secretar de stat adjunct pentru Afacerile Externe, a primit pe ambasadorii S.U.A., Angliei şi Franţei, în legătură cu apropiatele tratative care vor avea loc la sfîrşitul lunii iunie la Belgrad între cele patru guverne la nivelul ambasadorilor.

Obiectul tratativelor va fi un schimb de păreri asupra problemelor internaţionale care prezintă un interes comun".

● Buletinul de ştiri al Casei Albe transmite: Ministerul de externe britanic a anunţat miercuri că Adenauer îi va vizita pe Eden la 19 iunie, la înapoierea din vizita pe care o va face săptămîna viitoare în S.U.A.

● După ce toate încercările conducătorilor Congresului sindicatelor britanice (T.U.C.), de a convinge pe feroviarii grevişti să înceteze greva au eşuat, Consiliul general al Congresului Sindicatelor britanice a fost nevoit să-şi schimbe poziţia pentru a obţine reglementarea conflictului. După cum a anunţat agenţia Reuter, Consiliul general a propus un plan de reglementare a grevei, după care cei 70.000 de mecanici de locomotivă şi fochişti grevişti trebuie să prezinte revendicările lor minime, urmînd ca celelalte revendicări să fie discutate mai tîrziu.

Excelenţei Sale D-lui Gheorghe Gheorghiu-Dej

Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Bucureşti

Vă rog să primiţi, Excelenţă, mulţumirile mele sincere pentru amabilul dvs. mesaj de urări pe care mi l-aţi transmis cu prilejul semnării Tratatului de Stat.

Mă grăbesc să vă împărtăşesc speranţa mea că restabilirea unei Austrii libere va marca şi începutul unei noi faze în relaţiile dintre cele două ţări ale noastre.

JULIUS RAAB
Cancelar Federal

Spectacol extraordinar prezentat de un grup de maeştri ai artei din Moscova

Miercuri seara, un grup de maeştri ai artei din Moscova, în frunte cu celebrul cîntăreţ Maxim Dormidontovici Mihailov, artist al poporului din U.R.S.S., laureat al Premiului Stalin, a prezentat un spectacol extraordinar în sala Ateneului R.P.R.

Din grupul artiştilor sovietici fac parte: Emanoil Kaminka, artist emerit al U.R.S.S., balerinii Valentina Galeţkaia, artistă emerită a R.S.F.S.R. şi Konstantin Rihter, solişti ai Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., soprana Tatiana Talahadze, solistă a Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S., baritonul Lev Iakovlev, solist al Filarmonicii de Stat din Moscova, Maria Segradova, Margareta şi Alexandru Artamonov, trio muzical format din Valentina Lass, Raisa Tizina şi Inna Begam, artişti ai Teatrului de Stat de Estradă din Moscova.

Programul a fost prezentat de Boris Brunov, artist al biroului de turnee din U.R.S.S.

Emanoil Kaminka, artist emerit al U.R.S.S., a adresat un prietenesc salut spectatorilor bucureşteni din partea grupului de artişti sovietici.

Programul prezentat de solii artei sovietice a cuprins arii din opere, cîntece populare ruse, sovietice şi romîneşti, dansuri, recitări şi numere de estradă interpretate cu o înaltă măiestrie.

Basul M. D. Mihailov, solist al Teatrului Mare Academic de Stat al U.R.S.S. a interpretat cu o puternică forţă dramatică aria lui Ivan Susanin din opera cu acelaşi nume a lui M. Glinka, un cîntec umoristic de Dargomîjski, vestitul cîntec popular rus „Ei Uchnem", precum şi cîntecul popular rus „In lungul drumului spre Piter", iar împreună cu Tatiana Talahadze, cîntecul popular „Sîmbăta e zi rea" şi „Iavtuşe", cîntec ucrainean.

La spectacolul extraordinar dat de artiştii sovietici au asistat tovarăşii: Gh. Gheorghiu-Dej, Gh. Apostol, I. Chişinevschi, C. Pîrvulescu, general locotenent Al. Drăghici, S. Bughici, Constanţa Crăciun, şi alţi membri ai C.C. al P.M.R. şi ai guvernului.

A participat un numeros public — oameni ai culturii şi artei, ziarişti etc.

Au fost de faţă reprezentanţi ai Ambasadei U.R.S.S.

La sfîrşitul spectacolului, Petre Ştefănescu-Goangă, artist al poporului din R.P.R., a mulţumit în numele celor prezenţi, solilor artei sovietice pentru clipele de emoţie artistică dăruite.

Publicul a aplaudat cu căldură spectacolul prezentat de artiştii sovietici.

Cultură fizică şi sport

Sosirea reprezentativelor masculine şi feminine de volei ale U.R.S.S.

Miercuri dimineaţa au sosit în Capitală echipele reprezentative masculine şi feminine de volei ale U.R.S.S., campioane europene care vor participa la cea de a IV-a ediţie a campionatelor europene de la Bucureşti.

Delegaţia sportivilor sovietici, este condusă de Ivan Isaievici Nikiforov, vicepreşedinte al Comitetului pentru cultură fizică şi sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.,

Pe aeroportul Băneasa sportivii sovietici au fost întîmpinaţi de tov. Manole Bodnăraş, preşedintele Comitetului pentru cultură fizică şi sport de pe lîngă Consiliul de Miniştri al R.P.R., M. Vlaicu şi I. Vaida, vicepreşedinţi ai C.C.F.S., membri ai Comisiei de organizare a campionatelor europene de volei de la Bucureşti, membri ai loturilor R.P.R. de volei şi numeroşi sportivi.

Au fost de faţă membri ai Ambasadei U.R.S.S. la Bucureşti.

La coborîrea sportivilor din avion, maestra emerită a sportului Angelica Rozeanu a oferit buchete de flori căpitanei echipei feminine de volei a U.R.S.S., cunoscuta polisportivă Alexandra Ciudina.

Echipa de fotbal a R. P. R. a plecat în Norvegia

Miercuri dimineaţa a părăsit Capitala plecînd cu avionul în Norvegia echipa de fotbal a R.P.R. Fotbaliştii romîni vor întîlni duminică la Oslo echipa reprezentativă a Norvegiei. Lotul echipei R.P.R. cuprinde pe Birtaşu, Cosma, Coman, Pahonţu, Apolzan, Androvici, Szoeke, Toma II, Călinoiu, Ştirbei, Peretz, Suciu, Petschowski, Ozon, Georgescu, Suru, Tătaru, Mihai şi Ene II. Antrenorii echipei sînt Gh. Popescu şi A. Niculescu.

După jocul de la Oslo, echipa de fotbal a R.P.R. va pleca la Götteborg unde va întîlni la 15 iunie echipa selecţionată a Suediei.

Spectacolele de azi

CINEMATOGRAFE: Patria: Festivalul filmului polonez, Pe baricadă; **Republica, Bucureşti, Arta:** Umberto D.; **I. C. Frimu:** Mandy; **Al. Popov:** Neamul Jurbinilor; **Magheru:** Cei trei muşchetari; **Infrăţirea între popoare:** Eu şi bunicul; **Filimon Sîrbu, Elena Pavel:** Conştiinţa; **Victoria, 1 Mai:** Submarinul 323; **Gh. Doja:** Imblînzitoarea de tigri; **Maxim Gorki:** Pe cîmpiile Kubanului, Dansuri valahe, In lumea jucăriilor; **Timpuri Noi:** Actualitatea în imagini, Noutăţile zilei, Ţapul muzicant, Gimnaştii sovietici la Roma, Puiul de vulpe, Cursa Scînteii 1955; **Lumina:** Contele Mişka; **Volga:** Merele de aur; **Tineretului:** Stele vesele; **8 Martie:** Undeva în Bizonia; **Vasile Roaită:** Examen de maturitate; **Cultural:** Cine-şi iubeşte nevasta; **Unirea:** Aventurile vasului Bogatîr; **C. David:** Jucătorul de rezervă; **Al. Sahia:** Pumnul de fier; **Flacăra:** Un caz în taiga; **T. Vladimirescu:** A fost odată un împărat; **Mioriţa:** Minuitorul de păpuşi; **Moşilor:** Mikluho Maklai; **23 August:** Mînăstirea din Parma; **Donca Simo:** Un om teribil; **Ilie Pintilie:** Poteci primejdioase; **Popular:** Incercarea fidelităţii; **M. Eminescu:** Copiii din Hiroshima; **8 Mai:** Stiletul; **Libertăţii:** Portul din nord; **N. Bălcescu:** Cei 13; **Munca, Rahova:** Ivan cel groaznic; **Gh. Coşbuc:** Frumuseţea diavolului; **Olga Bancic:** Cîntecul fluviilor; **Aurel Vlaicu:** Libelula, Pe drumul libertăţii; **Boleslaw Bierut:** Chemarea destinului.

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii", Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secţia scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".